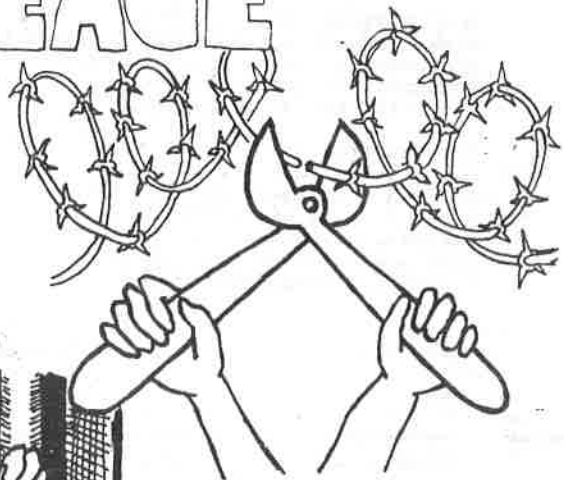

SIVARI

5-6/85

1985 PRISONERS FOR PEACE

HONOUR ROLL
EHRENLISTE
LISTE D'HONNEUR

Prisoners for Peace

- vankilassa rauhan puolesta

Aseistakieltäytyminen on kansainvälistä toimintaa. Sen osoittaa omalla tavallaan myös tämän vuotinen War Resisters' Internationalin kokoama lista jouluisan vankilassa viettävistä "rauhan vangeista", joista suurin osa on aseistakieltäytyjiä. Listalla, joka ei tietenkään ole täydellinen, on pitkälti toista sataa nimeä Belgiasta, Bulgariasta, molemmista Saksoista, Ranskasta, Kreikasta, Unkarista, Italiasta, Hollannista, Norjasta, Puolasta, Ruotsista, Sveitsistä, Turkista, Englannista, USA:sta, Neuvostoliitosta, Espanjasta ja Suomesta.

Luettelosta löytyvät nimien ohessa vankien osoitteet. Näiden väkamuksellisten rauhantyöstä tuomittujen nuorten miesten ja naisten tukemisen pitäisikin olla osa paikallisten rauhanryhmiemme toimintaa. Kopioita listasta voi tilata korvauksetta Sivariliitosta.

Luettelosta löytyy myös Tapio Puhakan nimi. Tapio on seitsemäs tutkijalautakunnan uhri, jonka tuomio on pantu täytäntöön viimeisten kahden vuoden aikana. Lautakunta lakkautetaan vuoden kuluttua uuden sivarilain myötä, mutta vielä moni ehtii kärsiä sen toiminnasta sitä ennen.

Protestoikaa Tapion puolesta. Oikeita osoitteita ovat esimerkiksi tasavallan presidentti (Presidentin linna, Helsinki) tai oikeusministeri Christoffer Taxell (Oikeusministeriö, Etelä-Esplani 10, 00130 Helsinki). Myös kansanedustajien huomiota kannattaa kiinnittää asiaan.

Protestit ja vetoamukset eivät ole turhia. Jorma Vihavainen, jonka 9 kuukauden tuomiosta kerroimme viime Sivarissa, on siirtymässä vankilasta siviilipalveluun. Oikeusministeriön yhteydessä toimiva asevelvollisten tutkijalautakunta joutui 9.12. pitämässään istunnossa tarkistamaan aikaisemman kantansa. Lopullinen siirto sivariin on kiinni vielä armahdusanomuksen käsittelyn nopeudesta ja työvoimaministeriön byrokratiasta.

Jukka Viitanen

SIVARIN julkaisija ja kustantaja on Suomen siviilipalvelusmiesliitto, Sähköttäjänkatu 6, 00520 Helsinki 52.

SIVARI on siviilipalvelusmiesliiton jäsenlehti. Se ilmestyy 6 kertaa vuodessa.

Liiton puhelinnumero on 90-140 427.

Liiton postisiirtotili on 750 54-1.

SIVARIN toimittivat Tuula-Maria Ahonen, Thomas Hackman, Aulis Lehto, Raija Moilanen, Juha Sointu (vast.) ja Jukka Viitanen.

HUIPPU KOKOUS OULUSSA 13.-15.6.86

Hyvä tekosyy: YK:n kansainvälinen rauhanvuosi.

Idea: Kutsutaan eri rauhan-, vaihtoehtoyms. liikkeissä tai liikkeiden liepeillä hilluvia ihmisiä yhteen tapaamaan toisinaan ja puhumaan kaikesta maan ja taivaan välillä. Ei tehdä julkilausumia eikä toimintaohjelmia, ei muodosteta rauhanrintamia. Kelaillaan.

Käytännön järjestelyt: Suomen Rauhanliitto, Sadankomitea.
Lisätietoja: Ilpo Hel'n p. 141 336 tai 6945 708.

NAISTEN RAUHANKALENTERI

Ensimmäisen vuoden kalenterin hinta on kolmekymppiä. Voit ehkä ostaa sen äidillesi, tyttärellesi tai naisystävällesi.

Kansainvälinen sivarikokous ja symposium

Kansainvälinen sivarikokous ja symposiumi 27.11.-1.12.

Kansainväliseen sivarikokoukseen, joka järjestettiin ennen viikonloppu symposiumia, saapui ihmisiä Hollannista, Tanskasta, Belgiasta, Etelä-Afrikan edustaja, Suomesta, Englannista, USA:sta, Kreikasta. Keskustelua käytiin kesämökillä parin päivän ajan, mitä tehdä. Päätettiin järjestää Kreikkaan kansainvälinen sivaritapaaminen ensi vuoden elokuussa. Kreikan aseistakieltäytyjien tilannehan on hyvin huono. Samalla päätettiin järjestää yhteistä toimintaa 15.5., kansainvälisenä aseistakieltäytyjäpäivänä. Perjantaina siirryttiin Kauniaisiin kuuntelemaan alustuksia, kuuntelemaan

alustuksia...Perjantaina kävimme Smolnassa, Valtioneuvoston juhlahuoneistossa, kätelemässä Kaarina Suoniota, syömässä hammastikulla lävistettyjä tavaroita, juomassa glögiä, camparia, jne. Käynti oli aivan hyödytön, kuten kreikkalainen Donna sanoi. Suonio sai vain hyvän omantunnon, kuinka hän on tullut vastaan ja auttanut aseistakieltäytyjiä. Sunnuntaina seminaarin jälkeen parin tunnin nopea bussikiertoajelu ympäri Helsingin...

Paljon kaiketi hyviä alustuksia (jotka jaettiin paperilla...) oli seminaarissa, vähän keskustelua. Missä olivat suomalaiset osanottajat? Missä oli lehdistö?

Seuraavat haastattelut ja kuvat teki Juha Sointu.

Kreikassa ei ole siviilipalvelusta

-Kreikassa ei ole minkäänlaista armeijasta riippumatonta siviilipalvelusta. Aseistakieltäytyjän on otettava hullun paperit, muutettava maasta tai mentävä 4 1/2 vuodeksi vankilaan.

Näin kertoo kreikkalainen Stelios Pso-mas. Hän ja Donna Michail tulivat Kreikasta ja osallistuivat kansainväliseen siviilitapaamiseen ja "Asevelvollisuus ja nuorisot" -symposiumiin.

-Intti kestää Kreikassa 21-26 kuukautta, ja reservissä on oltava ikävuosiin 40-45 asti. Aseeton vaihtoehto, siis palvelus armeijan sisällä ja suoraan sen ehdoilla, on ainoa toisenlainen palvelumuoto. Se kestää lain mukaan kaksinkertaisen ajan tavalliseen palveluun verrattuna, siis n. 4 vuotta.

Linna 4,5 vuotta

Jos kieltäytyy aseettomastakin palvelusta, saa siis 4,5 vuotta. Tällä hetkellä noin 300 jehovan todistajaa kärsii rangaistustaan.

Aikaisemmin rangaistukset aseistakieltäytymisestä olivat kovemmat. 40-luvun lopulla monia määrättiin, ja vielä v. 66 määrättiin Christos Kasamis ammuttavaksi aseistakieltäytymisen vuoksi. Kansainväliset protestit muuttivat tuomion vankilassaistumiseksi, mutta vasta v.78 kumottiin laki, joka mahdollisti ampumisen aseistakieltäytymisen vuoksi.

Periaatteessa vieläkin voidaan aseistakieltäytyjä määrätä pitemmäksi ajaksi kuin 4,5 vuodeksi. Vuonna 79 annettiin eräälle jehovan todistajalle 18 vuotta, mutta 4,5 vuotta on vakiintunut jehovan todistajien tuomioksi.

Pakolaisia yli 16000

-Muita kuin jehovia ei ole Kreikan vankiloissa aseistakieltäytymisen vuoksi. Muut valitsevat joko maastapauon tai ottavat hullun paperit. Voi sanoa, että ainakin 16000 on lähtenyt Kreikasta,

ehkä jopa 30000. Heidänkin tilanteensa on aika heikko, koska jos he palaavat Kreikkaan vaikkapa nelikymppisinä, heidät määrätään inttiin.

-Ulkomailla asuvat aseistakieltäytyjät ovat jonkin verran aktiivisia, huolimatta vieraan kulttuurin pirstaloivasta vaikutuksesta. Esimerkiksi Länsi-Berliinissä toimii ryhmä aika aktiivisesti, heillä on oma lehti ja he pitävät kokouksia. Kun he pääsivät "vaalilomal-le" Kreikkaan 84, me järjestimme miele-soitustoimintaa.

Stelios arvelee, että n. 10% "asevelvollisista" ottaa hullun paperit.

Vasta v.77 Kreikka kansainvälisen ja sisäisen painostuksen vuoksi hiukan kehitti aseistakieltäytyjien, lähinnä jehovan todistajien, oloja. Tämä tapahtui hollantilaisen van Weijkin tehtyä selvityksen Kreikan tilanteesta Euroopan parlamenttiin, ja kansainvälinen oikeus halusi myös muutoksia. Vankila sovittiin silloin käytännössä 4,5 vuodeksi, luotiin aseeton vaihtoehto armeijan sisälle, johon tosin on mahdollista mennä vain uskonnollisista syistä, vankila kestää 2,5 vuotta jos tekee töitä jne. Mitään kunnollista vaihtoehtopalvelua ei siis hyväksytty, vaikka lakia pidettiin todellisena läpimurtona, armeija esim. protestoi sitä vastaan voimakkaasti.

Uusi laki

-Olemme saaneet kuulla, että hallitus olisi valmistelemassa uutta lakia aseistakieltäytymisestä. Se tulee käsitelyyn ehkä jo alkuvuodesta 86, eikä lupaa mitään hyvää. Inttiin menoon on saanut lykkäystä esim. opiskelijain ta- kia, tosin vain yliopisto-opiskelun, mutta uusi laki toisi velvollisuuden tehdä ilmoituksen joka vuosi opiskelijain kuluksi yms. On jopa sellaista kerrottu, että opiskelijat voisivat, siis heidät määrättäisiin, käymään armeija palasina loman aikana kesällä.

Aiemmin oli mahdollista joissakin tapauksissa 35-vuotiaana maahan palatesaan välttyä armeijalta maksamalla jonkin summan rahaa. Se mahdollisuus tulee poistumaan. Monille ulkomailla asuville, kuten Länsi-Berliinissä, on sanottu, että teidän on heti tultava inttiin, muuten ei ole koskaan enää asiaa Kreikkaan, jne. "Hullun" papuja tulee olla vaikeampi saada. Nykyään on tarvittu yksi lääkärintlausunto, mutta uuden lain jälkeen niitä tarvitaan kaksi, joista toisen on oltava armeijan psykiatrin antama.

Viimeisen viiden vuoden aikana on armeijassa n. 100 ihmistä tehnyt itsemurhan.

"Hullu" ei aja autoa

Kreikassa on vielä sellainen kummallisuus, että "hullun"paperit omistava ei saa ajokorttia, tai häneltä otetaan se pois hulluksi leimaamisen jälkeen. On myös vaikea, jopa mahdotonta saada joitakin valtion tai kunnan töitä.

Uudesta laista aikoo hallitus tehdä siis entistä tiukemman.

Kreikan Jehovan todistajat ovat poikkeuksellinen ryhmä, sillä aseistakieltäytyjät ovat voineet tehdä heidän kanssaan yhteistyötä hiukan. Jehovan todistajat ovat muutaman kerran antaneet tietoja esim. vankilaloista. Kreikan salainen poliisi on myös murtautunut Jehovan todistajien tiloihin, mahtailut toimihenkilöille, että "kun teidän puhe- linnanne salakuunnellaan, niin on turha yrittää kierrellä", jne.

Stelios kertoo, että poliisilla on oma osastonsa aseistakieltäytyjiä varten. Puhelimia kuunnellaan, ja postia katoaa. Hän esim. ei koskaan saanut WRI:n, kansainvälisen aseistakieltäytyjälaiton, (ks. toisaalle tässä lehdessä)puheenjohtajan Myrtle Solomonin lähettämää kirjettä, jonka tämä lähetti 3 kertaa.

Kreikassa oli armeijan diktatuuri vv. 1967-74. Tuon kauden jälkeinen aktiivinen propaganda, sota Turkkiä vastaan ja sosialistisen hallituksen luopuminen vaaliohjelmastaan hallitusvallan saatu- aan johtivat siihen, ettei armeijasta tai NATOsta, jonka jäsen Kreikka on,

juuri kukaan sano mitään kriittistä. Aktiivinen armeija- ja NATOvastaisuus on hävinnyt kuin vesi hanhen...

Kaikki puolueet vastaan

Kaikki puolueet ovat aseistakieltäytymistä vastaan, ja koska Kreikassa ei ole juurikaan ollut Stelioksen mukaan puolueista riippumattomia yhteiskunnallisia liikkeitä, ei kukaan keskustele yhteiskunnan militarisoitumisesta. Lähinnä ekologiset ryhmät ovat olleet kiinnostuneita aseistakieltäytymisestä, ja anarkistit. -Stelios ja Donnakin kuuluvat yhteen ekologiseen ryhmään. Kreikassa ei ole puhdasta antimilitaristista tai aseistakieltäytyjäjärjestöä, mutta Stelios on ollut mukana toimittamassa antimilitaristista "ARNOUME"-lehteä (suomeksi ehkä vastusta, kieltäydy), jonka he toivovat voivan olla alku liikkeelle. Lehteä tehtiin 3000kpl, joista pari tuhatta on jo myyty. Varsin suuria lukuja pienestä, neljässä kaupungissa toimivasta ja n. parista kymmenestä jäsenestä muodostuvasta ryhmästä.

-Tietenkin meillä on joitakin radikaaleja ryhmiä, ja niiden suhteen tilanne on meidän kannaltamme hyvä. Voisi sanoa, että nyt kaikki ei-parlamentaariset radikaaliryhmät tukevat meitä, mitä läheskään kaikki eivät ennen tehneet. Olemme myös saavuttaneet pientä, hyvin pientä edistystä puolueiden suuntaan. Kreikassahan on kaksi merkittävämpää kommunistista puoluetta, joita voisi kutsua moskovaorientoituneeksi ja eurokommunistiseksi puolueeksi. Eurokommunistisen puolueen nuorisoliitto tukee tällä hetkellä meitä. Saman kaltainen on tilanne rauhanjärjestöissä. Kreikassahan jokaisella tärkeällä puolueella on oma rauhanjärjestö. Suurin niistä on moskovaorientoituneen kommunistipuolueen, sitten sosialistipuolueen, ja kolmanneksi suurin on eurokommunistinen AKE. Siellä vaikuttaa kaksi ryhmää, eurokommunistinen ja ns. itsenäinen ryhmä, jotka julkaisevat omaa lehteä. Tämän itsenäisen ryhmän kanssa meillä on ollut yhteistyötä.

On hyvin järkyttävää, miten tyystin on hävinnyt kaikki antimilitarismi Kreikasta. Rauhanryhmien rappiossa se näkyy selvimmän. Rauhanjärjestöt "vasemmalla" haluavat "demokraattisempaa" armeijaa, kommunistiset rauhanjärjestöt haluavat, että lentokone ostetaan vaikkapa Ruotsista, kunhan sitä ei osteta USA:sta, ne vastustavat "tähtien sotaa",

sosialistinen rauhanjärjestö tukee yksisilmäisesti hallitusta, muut rauhanjärjestöt halusivat enemmän riippumattomuutta, eli tiukempia NATO-siteitä.

Militaristinen Kreikka

-Meillä on prosenteissa sotilaita suurin määrä kansasta NATO:n sisällä, suurin prosentuaalinen osuus valtionbudjetista muihin NATO-maihin verrattuna menee armeijaan, n. joka neljästoista drakhma. Bruttokansantuotteesta jälleen muihin NATO-maihin verrattuna meillä menee eniten aseisiin. Kreikassa on ydinaseita, USA:n tukikohtia, ja USA:n hallitus on luvannut, että Kreikan hallitus saa sitä hieman haukkuakkin, kunhan eivät tee mitään. Ja kukaan ei sano mitään. Vain nuorisot on vastaan, mutta kun nuoret miehet ovat käyneet intin, he unohtavat asian sen jälkeen.

-On selvää, että me emme voi saavuttaa kovin paljoa. Mutta muutaman vuoden työn jälkeen keskusteluilmapiiri on hiukan avautumassa. Ennen kukaan ei tiennyt mitään aseistakieltäytymisestä. Nyt monet tietävät, vaikka he vastustaisivatkin sitä. Aiomme julkaista uuden numeron lehteämme, kunhan vain saamme rahat jostakin. Materiaalia alkaa olla tarpeeksi. Jos kansainvälinen aseistakieltäytyjäkokous järjestetään elokuussa 86, luulen että silläkin voi olla merkitystä. Ja jos 15.5., kansainvälisenä aseistakieltäytyjäpäivänä, on ympäri Eurooppaa tilaisuuksia, joissa kerrotaan tilanteestamme, on sillä merkitystä.

Stelioksella itsellään on viiden vuoden lykkäys armeijasta. Luuleeko hän, että jotain tapahtuu siihen mennessä?

-Ei, vaan me teemme jotakin.

Lähetä kirjeitä (englanniksi tai kreikaksi):
Stelios Psomas
P.Mela 19 54622
Thessaloniki
Greece

Ekologiselle lehdelle:
c/o Nikos Chrysoyefos, Anapafseos 7.
11636 Athens, Greece.

ETELÄ-AFRIKASSAKIN ON ASEISTAKIELTÄYTYJIÄ

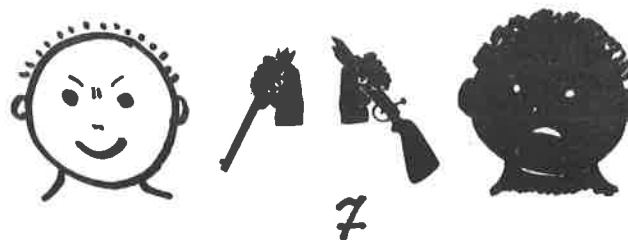
Etelä-Afrikan valkoiset apartheidin vastustajat aloittivat muutama vuosi sitten END CONSCRIPTION (Loppu asevelvollisuudelle) -kampanjan, joka on levinnyt yllättävänkin laajaksi yhteiskunnalliseksi liikkeeksi. Niin laajaksi, että monet sen jäsenistä on tuomittu vankeusrangaistuksiin kieltäytyttyään astumasta apartheid-armeijan riveihin, sillä vaativat maahansa ns. rauhan sijasta oikeudenmukaista rauhaa.

Jos haluat tietää enemmän Etelä-Afrikan END CONSCRIPTION-liikkeestä, voit tilata Sivariliitosta etelä-afrikkalaisien aseistakieltäytyjien itsensä tekemän 30 minuutin mittaisen videoelokuvan, jossa he esittelevät toimintaansa ja päämääriään. Video on englanninkielinen.

Video on saatavissa sekä VHS- että Beta-kasettina.

Lainaushinta on 20 mk ja sisältää myös lähetyskulut.

Liiton puhelinnumero on - jos et sitä vielä ulkoa muista - 90 - 140 427.

Etelä- Afrikka

-Lähdin asepalvelusta pakoön Etelä-Afrikasta, tulin tänne Englantiin ja nyt olen töissä COSAWRissa (= Committee On South African War Resistance), Etelä-Afrikan sodanvastustajien komiteassa. Meillä on toimistot sekä Lontoossa että Amsterdamissa Hollannissa.

Roger Field kertoo, että monissa kampanjoissa COSAWR toimii yhdessä muiden ryhmien kanssa, jotka koettavat murentaa Etelä-Afrikan hallituksen arvovaltaa ja kamppailevat sen politiikan muuttumisen puolesta.

-Tietenkään aseistakieltäytymisasiä ei ole mitenkään irrallinen hallituksen muusta politiikasta.

Armeija ja poliisi ovat hyvin voimakkaasti sidoksissa ei-valkoisia sortavaan apartheid-järjestelmään. Hallituksen on saatava valkoiset puolelleen toimimaan muiden alistamiseksi. On luultavaa, ettei hallitus pysyisi kauaa pystyssä, jos valkoiset olisivat välinpitämättömiä. Heidät on saatava omalle puolelle, on saatava heidät toimimaan muita sortavasti.

Kun valkoinen mies täyttää 17, hän joutuu kaksi vuotta kestäväään inttiin (toisin opiskelun takia on mahdollisuus saada lykkäystä). Armeijan jälkeen hän on 12:n vuoden ajan jopa kolme, mutta tavallisimmin kaksi kuukautta joka vuosi kertausharjoituksissa. Sen jälkeen, suunnilleen ikävuodet vähän yli kolmekymmenestä 55:een, hän on paikallisissa kommando-joukoissa, ja usein vielä sen jälkeenkin.

Minkälaista puuhaa se on? Etelä-Afrikkan miehittää Namibiaa, siellä käydään taistelemassa, Etelä-Afrikan pohjoisosissa käydään ammuskelemissa mustia ja muita kommunisteja, jotka kuuluvat mustien oikeuksia ajavaan järjestöön ANC:hen (African National Congress), ja käydään ajelemassa väri-
listen alueella, jos siellä taas joku

ryhmä on rähinöimässä, vaatii esim. koulukirjoja lapsilleen. Pöh, niin kuin ei paperille olisi muutakin käyttöä. Autot sinne, ja hajotetaan koirilla sellainen sakkii. Jos hyvin käy, joutuu ehkä ampumaankin jonkun.

Eivät valkoiset tietenkään ilkeyttään pidä tällaista sortoa pystyssä. Kyseessä ovat taloudelliset edut, Etelä-Afrikka on hyvin rikas maa, ja rikkautta lisää, jos voi maksaa joillekin nälkäpalkkaa.

-On selvää, että valkoisten keskuudessa on esimerkiksi tämän vuosikymmenen aikana ollut kasvavaa tyytymättömyyttä tilanteeseen. On noussut sodanvastaista ilmapiiriä, ja eräänä heijastumana tästä on ECC:n (End Conscription Campaign), asevelvollisuus pois -kampanjan synty. Aseistakieltäytyjänsihin ei pääse kuin turvallisuusjoukkojen hyväksynnällä, ja siellä hyväksytään vain joidenkin vaikutusvaltaisten kirkkojen aktiiveja. Muuten saa vankilaa, esimerkiksi kuusi vuotta. Ei-uskonnollisia kieltäytyjiä ei

ole, eivätkä kaikki uskovaistakaan pääse, kuten tänä vuonna eräs buddhalainen.

-ECC:n, jota me COSAWRissa tietenkin tuemme, tavoite on asettaa kyseenalaiseksi koko valkoisten otto sortojärjestelmää tukemaan, ja asettaa hallitus tilanteeseen, jossa se tarvitsisi lisää miehliä pitämään kurissa aktivoituneet väriilliset, mutta heitä ei löydykään.

Noin pari tuhatta miestä vuodessa jättää Etelä-Afrikan välttääkseen armeijan. Roger toivoo, että lähtijöitä olisi enemmän. Toisaalta hän toivoo, että enemmän jäisi ja vastustaisi. Kolmanneksi hän luottaa siihen, että ihmiset armeijan sisällä keksivät keinoja vastustaa, kuten Namibiassa jotkut olivat kieltäytyneet tottelemasta määräystä.

-ECCtä on nyt kielletty pitämästä kokouksia, mutta he kokoontuvat salassa. Meidän tehtävämme COSAWRissa on tiedottaa tapahtumista Etelä-Afrikan sisällä, ja ehkäpä teidänkin.

Hollanti

VeeDee - lehti ja järjestö

(Ks. Sivari 3/85 s.37)

-Meidän lehdessämme on noin 7 toimittajaa, joista kolme on ammattitoimittajaa. Me taitamme lehden itse, mutta piirroksia tekee meille kaksi taiteilijaa, joista toinen on vieläpä aika kuuluisa piirtäjä.

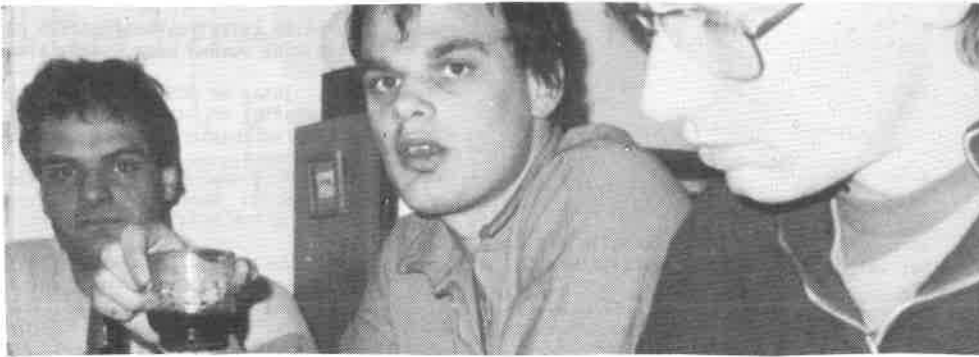
Flip Ten Cate kertoo hollantilaisten aseistakieltäytyjien lehdestä VeeDeestä. Se ilmestyy kuusi kertaa vuodessa, sivukoko on A4, eli kaksinkertainen Sivariin verrattuna, ja tätä parempi myös Bert Koolhaasin ja Martin Gerritsenin mukaan. Neljäs hollantilainen, Menno Gmelig Meyling, joka myös osallistui symposiumiin ja tapaamiseen, ei ole nyt paikalla.

Kolme heistä on työttömänä, ja he kertovat, että alle 30-vuotiaista n.22% on työttöminä, ja joillakin alueilla, kuten pääkaupungissa Amsterdamissa, työttömyysprosentti on paljon suurempi.

-Ja tietenkin on entistä vaikeampaa saada työtä, kun hakiessa on tunnustettava olevansa työtön. Ei pääse töihin kun ei ole työkokemusta, jota ei saa, koska ei pääse töihin.

Näin kertoo Martin, joka VeeDe-toimitustyön ohella senttaa suurimman ammattiliiton nuorisolehteen. Tai oikeastaan ei senttaa, koska hän ei saa jutuistaan rahaa. Martin kuitenkin tuntee tekevänsä n. puolipäiväistä hommaa ay-lehteen, VeeDeessä hän sanoo viettävänsä parikymmentä tuntia viikossa, Flip noin viisi.

Bert on aktiivisin, hän sanoo tekevänsä VeeDee-hommia 25-30 tuntia viikossa. Hän asuu 12-ihmisen yhteisössä, jossa hänellä on 30 (vai oliko se 13)metriä pitkä, 4-5 metriä leveä huone.

Bert., Martin ja Flip

Symposiumin aikana monet allekirjoittivat kirjeen hollantilaisille kansanedustajille, koska AMOKin (Antimilitaristisen tutkijayhteisön) toimistoon oli hollantilainen poliisi tunkeutunut, pidättänyt Roger Vlengelsin, koska tältä oli löydetty armeijalta vietyjä asiapapereita. Me vaadinme, että paperien tulisi olla julkisia, ym.

Flip on "töissä", hän on free-lancer-toimittaja. Hän haluaisi vakipaikan lehdestä, mutta pitää paikansaantia vaikeana, koska VeeDee-taustansa ansiosta häntä pidetään ekstreemistinä, eli äärimmäisyysaineksena. Flip väittää, ettei hän sellainen ole. VeeDee on järjestönä sosialistinen.

-Meillä ei olisi mahdollista, että konservatiivisen puolueen jäsen olisi aktiivinen liittossamme. Tai tietenkin se meille sopisi, mutta eivät sellaiset tule meidän järjestöömme.

Onkruit

Hollannissa on myös muita aseistakieltäytyjiä tukevia järjestöjä. Eräs sellainen on nimeltään Onkruit, joka aiemmin oli VeeDeen eräs työryhmä. Se ei ole rekisteröity järjestö, ja se keskittyy pitkälti totaalikieltäytymisen tukemiseen ja antimilitaristiseen suoraan toimintaan.

-Joitakin VeeDeeläisiä on ollut kuulemma mukana Onkruitin toiminnassa. (Onkruit sanana tarkoittaa joka akanoita, tai "tee tilit selviksi pommien kanssa".) Eräs aktio oli sellainen, kun siihen osaa ottaneet rikkoiivat sotalelukaupan lalut. Maalia on myös käytetty joidenkin

armeijalle kuuluvien tarvikkeiden maalaamiseen.

-Eräs temppu, jonka Onkruit teki kaiketi n. puolitoista vuotta sitten, oli aika iso juttu. He murtautuivat joihinkin pommisuojiin tai väestönsuojiin, ja saivat sieltä sotamateriaalia, joitakin käsikirjoja yms. Käsikirjassa oli kuulemma ollut jotakin sellaisen mahdollisuuden varalle, että sota alkaisi Jugoslaviasta tms. Mikään sieltä saadusta materiaalista ei sinänsä sisältänyt kai mitään uutta tietoa, mutta kaiken he saivat julkaistuuksi.

-Mielenkiintoista oli myös ehkä se, ettei poliisi ole saanut kiinni ketään. Robert Vlengels tosin on pidätettynä siksi, koska hänellä oli ollut jotain alkuperäistä materiaalia hallussaan pommisuojusta.

Hollantilaiseen aseistakieltäytymiseen kuuluvat myös lakot. Tänä vuonna sivareita on n. 3000, joka vastaa n. 6% kutsutuista (vain 1/3 ikäluokasta kutsutaan.), mutta hiukan enemmän heitä oli 80-luvun alussa. Hollantilaiset aseistakieltäytyjälakot ovat joko päivän lakkoja tai pitempiä. Koska sivarit ovat "töissä valtiolla", ovat lakot kiellettyjä.

Sivarit lakossa

15-päivän lakkoja pitivät pienet ryhmät v.80 ja 81. Lakkoilijat heitettiin lintaan. Vuodesta 79 lähtien paikallisyhdistykset ovat järjestäneet yhden päivän lakkoja (kerran kuukaudessa) tuodakseen esille järjestönsä tavoitteita, mm. voidakseen aloittaa suunnittelemansa oman rauhankasvatuksen. Lakkoilijat saavat sakkoja, suunnilleen 100Smk/päivä.

Jotkut eivät maksa. Kansallisia yhden päivän lakkoja on pidetty vuonna 79 (n. 300 osallistui), v.80 (200), v.81 (150), ja tuoreet tiedot puuttuvat!

Sivariissa 3/85 esille tuodusta lakioituksesta sivariajan lyhentämiseksi ei tullut mitään. Sen esittäjä veti sen pois, koska sen läpimeno olisi ollut mahdottomuus.

-Hollantilaisia erikoisuuksia on vielä se, että siviilipalvelusmiehen saa 20-vuotiaan minimipalkan, joka vastaa n. 1800mk/kk, ja että totaali pääsee vankilasta heti, kun hän ilmoittaa menevänsä siviiriin, johon hänet samalla heti hyväksytään.

Aseistakieltäytyjien eurooppalainen toimisto

EBCO-European bureau for conscientious objection

Belgiaan on hiljattain perustettu uusi kansainvälinen aseistakieltäytyjäyhdistys, jolla on toimisto Brysselissä. Sen tarkoituksena on toimia yhdessä eurooppalaisten ja muiden maiden sivarijärjestöjen välillä, varastoida ja jakaa tietoa ("tietopankki"), ja koettaa saada virallinen neuvottelu oikeus monien kansainvälisten järjestöjen ja elimien, kuten Euroopan neuvoston, kanssa.

Suomen symposiumissa ja tapaamisessa EBCOa ja Belgiaa edusti Rebecca, joka on EBCOn varapuheenjohtaja. EBCOn toimistossa on kaksi palkallista työntekijää, jugoslavialainen tekee atk-töitä jäsenkortiston ja postituslistojen käsittelyn helpottamiseksi, ja ranskalainen tekee tiedotushommia. Rahat he saavat Belgian hallitukselta.

-Tarkoituksemme on työryhmissä, joissa on eri maista jäseniä, selvittää esimerkiksi sivarien yhteiskunnallinen ja taloudellinen asema eri maissa. Yritämme lisäksi saada Euroopan parlamentin jäsenmaita hyväksymään aseistakieltäyty-

misen ihmisoikeutena, yritämme luoda mahdollisuuksia siihen suuntaan, että sivarin voisi suorittaa kansainvälisissä kohteissa, esimerkiksi kehitysmaissa. Lisäksi koetamme tukea kunkin maan yksittäisiä sivarijärjestöjä.

Rebecca on syntynyt Amerikassa, jossa hänestä jo hyvin nuorena tuli Vietnamin sotaan menemisestä kieltäytyvien neuvonantaja. Hän oli nuorempi kuin parikymppiset opastettavansa. Kun hän sittemmin muutti Belgiaan, miehen perässä, totta kai, oli luonteavaa, että hän meni mukaan aseistakieltäytyjien toimintaan, ja ulkomaalaisena kansainväliseen toimintaan.

EBCO järjestönä on hyvin pitkälle siviilipalvelujärjestö. Se ei edes oikein kunnata totaalikieltäytymistä, pitääpä jopa mahdollisena, että totaalikieltäytymisen saattaa heikentää siviilipalveluksen kehittämistä.

-Tietenkin kunkin maan tilanne vaikuttaa siihen, minkälainen on kantamme totaalikieltäytymiseen. Siksi tapaaminen täällä Suomessa oli hyvä, että sain kuulla kantoja, joista on ollut samaa mieltä, ja niiden perusteluja.

Belgiasta

Koska Rebecca oli myös tavallaan Belgian edustaja, hän kertoi sivarien oloista siellä. (Ks. myös Sivari 3/85, s.38.)

-Siviilipalvelus kestää Belgiassa kaksinkertaisen ajan verrattuna armeija-palvelukseen, siis n.20kk. Armeijaa ollaan ehkä pidentämässä kahdella kuukaudella, joten sivari pitenisi neljällä kuukaudella.

-Sivarin on voinut suorittaa monissa järjestöissä, esim rauhanjärjestöissä. Nyt ollaan sosiaali- ja kulttuurisektorin palveluspaikkoja supistamassa, ja tiukentamassa kelvollisten palveluspaikkojen määrää. Se merkitsee palveluksen huonontamista.

Kaikki nämä sisältyvät kesällä 85 annettuun asetukseen(?), mutta käytännön seuraukset eivät ole vielä aivan selviä.

KOMMENTTI

Suomessa ei kannata olla välinpitämättömiä EBCOn tulevaisuuden suhteen, "seurata", miten se kehittyi jne. Mielestäni on nimittäin suuri vaara, että siitä ei muodostu aseistakieltäytyjien puhutorvea erilaisiin kansainvälisiin elimiin, vaan hammaslääkäriin apulainen, joka pitää kiinni, kun kulmahampaat nykästään suusta. Eli erilaisin stipendein ja matka-apurahoin, joiden saaminen vaikeutuu, jos toimitaan "räväkästi", saadaan aseistakieltäytyjistä murahteleva syli-koira.

Miksi näin? Siksi, että ei kai suhteiden luominen eri elimiin, niiltä saatava tunnustus, voi olla tärkeämpää, kuin se,

että on olemassa "tavallisia" ihmisiä eri maissa, joiden mielestä aseistakieltäytyjät ovat oikeassa. Kansainväliset järjestöt hyväksyvät aseistakieltäytymisen teoissa täsmälleen silloin, kun niille aiheutuu enemmän harmia olla sitä hyväksymättä. EBCOn suhteen siis on mielestäni erittäin tärkeää koettaa tehdä siitä tietopankki, ei pikkudiplomatien toimistoa.

Usassa ei ole jokavuotisia kutsuntoja ja pakollista asepalvelusta jokaiselle miehelle kuten esimerkiksi Suomessa. Kun USAlla on ollut sotia joissakin maissa, on se järjestänyt kutsuntoja. Kun USA oli häviämässä sotaa Vietnamsissa, lopetti se kutsunnat laajan kansainvälisen ja maansisäisen protestiaallokon vuoksi v.73. Sen jälkeen ei ketään määrätty rekisteröitäväksi mahdollista asepalvelukseen astumista varten, ts. ketään ei määrätty rekisteröitymään mahdollisia kutsuntoja varten, ennen kuin v. 80.

Silloin sai rekisteröitymismääräyksen kutsuntoja varten myös Matt Meyer, joka nyt on USAssa toimivan War Resisters

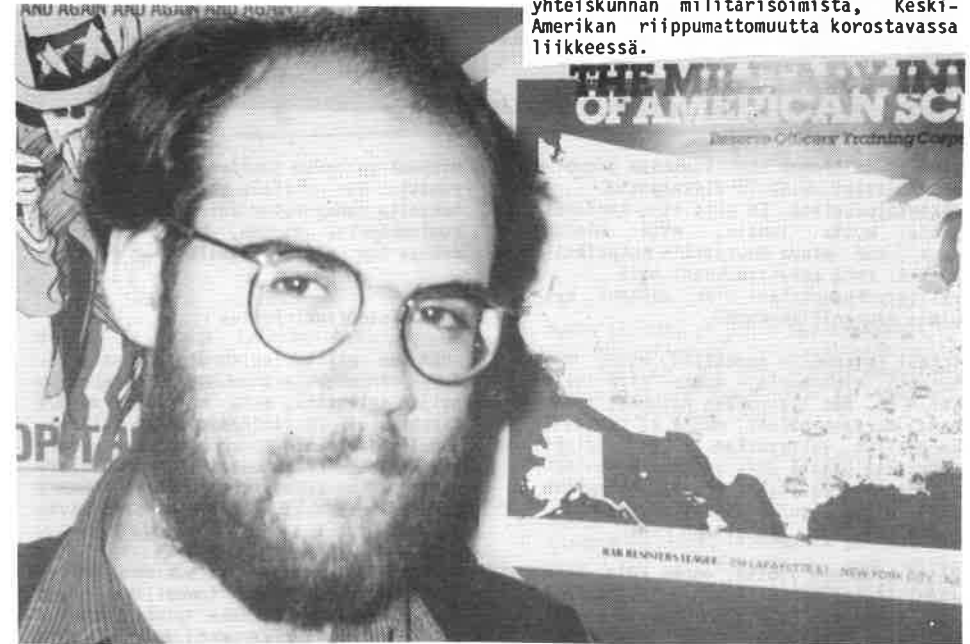
League:n, Sodanvastustajien liiton, eräs aktivisteista. Hänen tehtävänsä on kerätä järjestölle rahoja.

-Meidän WRL:me on sekä WRI:n että Maailman rauhanneuvoston jäsen. Olemme eräs vanhimpia rauhanjärjestöjä USAssa, sillä järjestö on perustettu 63 vuotta sitten.

-Alkujaan järjestömme oli absoluuttispassifistinen, mutta kun kehitysmaissa vapautusliikkeet aloittivat kamppailun itsenäisyydestään, joka sitten poikkeuksetta johti aseelliseen toimintaan, ei järjestömme voinut tuomitaa sitä. Emme kannattaneet väkivaltaa, mutta tuimme heidän kamppailuaan, joten järjestö huomasi olevansa passifistinen. Nykyään voin luonnehtia järjestöämme siten, että se on gandhilainen, väkivallattomuuteen pohjautuva vallankumouksellinen järjestö.

-USAssa läheskään kaikilla rauhanjärjestöillä, joita on tusinoittain, ei ole omaa aatetta, oppirakennelmaa. Siksi olen varsin ylpeä, että WRL:lla sellainen on. Luulen, että se auttaa meitä työssämme.

-50-luvulla ja 70-luvulla ydinaseiden vastustaminen oli meidän keskeinen toimintakohteemme. 60-luvun lopulla, kun Vietnamin sodan vastainen liike kasvoi

ja voimistui, syntyi hyvin paljon erilaisia rauhanryhmiä. Rauhanliike pirstaloitui vuoteen 75 mennessä kovasti, mutta luulen, että viimeisten 3-5 vuoden aikana rauhanliikkeet ovat läheslyyneet toisiaan.

Vuoden 82 miljoonan ihmisen mielenosoitus New Yorkissa on kuvaava. Monet rauhanjärjestöt pistivät tapahtuman liikkeelle, mutta sen jälkeen se riistäytyi kaikkien käsistä. Mukaan ja johtoon tuli uusia ihmisiä ja ryhmiä, eikä mikään rauhanjärjestö kyennyt eikä ehkä halunnutkaan omia tilaisuuksia. Meilläkin WRL:ssa on vain 17000 jäsentä.

-Me kaipaamme aktiivisia ihmisiä, toimijoita. Analyysin ja erittelyn voisi jättää hiukan taka-alalle. Kaipaamme ennen kaikkea käsiä ja jalkoja, mutta joita ohjailisivat hyvät aivot.

WRL:lla on keskustuimisto New Yorkissa ja kolme muuta aluetuimistoa. Niistä saa palkkansa (osa- tai kokopäiväisinä) alun toistakymmentä työntekijää. -Matt esim. ei saa palkkaansa järjestöltä, vaan hän on englannin opettaja.

WRL on aktiivinen paitsi rekisteröitymissasiassa ja kutsuntojen vastustamisessa, myös veroboikottiliikkeessä, johon osallistuvat eivät halua kustantaa yhteiskunnan militarisoimista, Keski-Amerikan riippumattomuutta korostavassa liikkeessä.

USA ja aseista kieltäy- tyminen

VIETNAM- veteraani

-Olin 19-vuotiaana suorittamassa asevelvollisuuttani vv.69-70 Vietnamissa lääkintäjoukoissa. En siis itse kantanut asetta, mutta tunsin, että minuun "osui", kun minua haukuttiin sotarikolliseksi. Ehkä selvittääkseni omia syyllisyydentuntojani olen alkanut nyt toimia rauhanliikkeessä.

Michael Felkenille sanottiin, ettei hän joutuisi Vietnamiin, mutta niin vain kävi. Ei hän tietenkään halunnut sinne mennä, harvapa halusi, mutta ei tiukasti kamppailut vastaankaan. Hän halusi kiihkeästi päästä pois vanhempiensa luota ja collegeen. Rahaa hänellä ei muuten olisi ollut, mutta asepalveluksen jälkeen olisi. Niin hän sitten meni.

-Kesti kymmenen vuotta, ennen kuin koin mahdolliseksi mennä rauhanjärjestöön mukaan. Vasta kun USA alkoi häiriä Keski-Amerikassa, tajusin, että jotain on tehtävä.

Michael on omien sanojensa mukaan byrokraatti. Hän yrittää saada liittohallitukselta rahaa veteraanien lasten koulunkäyntiä varten, hänen palkkansa maksaa San Fransiscon valtio.

Uusi historiankirjoitus

-USA on militarisoitunut kovasti 70-luvun lopulta lähtien. Nykyään tapahtuu paljon sellaista, mitä ei olisi voinut tapahtua v. 75 Vietnamin sodan jälkeen. Samalla Vietnamin sodan historian uudelleenkirjoitus on meneillään. Koululaisilla esimerkiksi on erittäin hämärä kuva koko sodasta, jonka USA siis hävisi.

-Meitä veteraaneja kutsutaan joskus koulujen historian tunneille. Myös rauhanaktivisteja, koska militaristejakin. Koululaiset näkevät sodasta vain sankaruuden, he pyytävät usein kertomaan

jonkun jutun. Minä yritän kertoa heille sodan todellisuudesta.

-Samalla armeija nykyään luo vääriä illuusioita nuorten keskuuteen: se lupaa koulutusta, työtä. Me WRI:ssa yritämme vaikuttaa siihen, että nuoret näkisivät tuon harhan läpi. Me saamme jonkin verran palstatilaa myös koulun lehdissä, paikallisradioissa.

-Mikään etu ei ole työnhaussa, jos paljastuu, että on ollut Vietnamissa. Monilla Vietnam-sotilailla on ollut psyykkisiä vaikeuksia, ja kukapa hullua ottaisi. On myös monia sellaisia tapauksia, että veteraani saa jostakin kimmokkeen, esim. auton jarrutusäänestä, ja luulee, että hän on takaisin Vietnamissa keskellä jotakin taistelutilannetta tms. Hän voi toimia aivan silmittömästi. Veteraanit eivät myöskään kunnioita auktoriteettia, työnantajat eivät senkään vuoksi suosi heitä. Enää tosin veteraaneja ei kutsuta sotarikollisiksi.

-Kuvaavaa yleiselle suhtautumiselle veteraaneja kohtaan on, kun eräs mies alkoi hampurilaiskioskilla silmittömästi ampua muita ihmisiä. Kaikki lehdet kirjoittivat Vietnam-veteraanista, joka teki sitä ja tätä... ja hän ei ollut veteraani.

-Miksi ihmiset eivät sitten ajattele, että koska sota on tehnyt noista ihmi-

sistä hulluja, niin sota itsessään on hullu; siis ihminen, joka ei mene sotaan, ei ole hullu. Syy on siinä, että me hävisimme sodan. Jos me olisimme sen voittaneet, ei kenelläkään olisi mitään psyykkisiä ongelmia yms., meille sanotaan.

-Aina aiemmin sotaan otettiin kokonaisia porukoita yhdessä. Esimerkiksi minun isäni koko työpaikka lähetettiin II maailmansotaan, ja vieläkin heillä on kokouksia. Vietnamiin jokainen meni erikseen, eri aikana. Samaan aikaan palveluksessa olevat olivat muualta, he olivat vain vähän aikaa sinun kanssasi, ja Vietnamin jälkeen on lähes mahdotonta saada selville, ketkä siellä olivat samassa paikassa ja samaan aikaan kuin sinä. Ja nyt on ilmennyt, että monet ovat nähneet painajaisia, menettäneet äkkiä ajan ja paikan tajun, josta äsken puhuin, ja on esiintynyt monia ongelmia. Ollisi ollut hyvä, jos olisi voinut puhua näistä asioista niiden kanssa, jotka olivat siellä samassa paikassa kuin sinä samaan aikaan. Silloin se olisi ollut tärkeää.

-Luulen, että jos minun isäni olisi enemmän kertonut sodasta minulle, en olisi ollut niin valmis Vietnamiin. Me yritämme kertoa veteraaneille, että he kertoisivat, että kaikki ei vain unohtuisi.

WRI

WRI War Resisters' International

eli Sodanvastustajien kansainvälinen liitto

-Mehän emme ole vain siviilipalvelusmiesten kansainvälinen liitto, vaan meidän jäseniämme on paljon muitakin sodanvastaisia ryhmiä ja järjestöjä. On myös toisaalta joitakin aseistakieltäytyjäjärjestöjä, jotka eivät ole meidän jäseniämme, tekin Suomessa olette vain liitännäisjäseniä. Olette tehneet anomuksen päästä täysjäseneksi, ja olen varma, että teidät hyväksytään heti.

Mytle Solomon on WRIn puheenjohtaja, ja hän on ollut aktiivi rauhanasioissa jo pitkään. Hän oli myös mukana kansainvälisessä sivaritapaamisessa ja symposiumissa marraskuun lopulla.

WRI:llä on toimisto Lontoossa, ja siellä pari palkallista työntekijää. Se julkaisee joka toinen kuukausi tiedotuslehteä, mutta tärkeämpi rooli tietenkin sillä on tiedonkerääjänä, -kokoajana ja -välittäjänä. Se ei tietenkään anna mitään käskyjä jäsenjärjestöilleen, vaan jokainen voi tehdä saamallaan tiedolla mitä tahtoo, ja lähettää WRille mitä tietoa haluaa.

WRI yrittää luoda ja vaikuttaa myös siihen, että eri maiden järjestöjen välille syntyisi suoria suhteita ja kokemusten vaihtoa.

WRI on myös kamppailujärjestö, se yrittää vaikuttaa paitsi kansainvälisen mielipiteen avulla, myös suoraan eri maiden hallituksiin ja kansainvälisiin elimiin, lietsoa toimintaa.

-WRI on saanut joitakin yhteyksiä Keski-Amerikan rauhanjärjestöihin, samoinkuin Etelä-Amerikan ja Aasian maihin. Intiaan meillä on tietenkin pitkään ollut hyvät suhteet -joka kolmas vuosi pidettävä WRIn kokouskin pidetään siellä joulukuussa 85 -mutta olemme saaneet joitakin ohuita yhteyksiä moniin kehitysmaihin.

-Monien maiden järjestöjen politiikkaa me emme ymmärrä, ne eivät ymmärrä meidän politiikkaamme, mutta on tärkeää, että keskusteluyhteys on olemassa.

Intiassa kokous

Intian kokous ei tule kovin paljoa käsittelemään aseistakieltäytymistä.

Myrtlen mukaan aseistakieltäytymisen, ja toisaalta sodanvastustamisen Euroopassa pitäisi saada entistä voimakkaampi, internationalistisempi linja, joka pohtisi entistä enemmän militarismin seurauksia kehitysmaissa.

-WRI on tietenkin menettänyt suhteellista merkitystään, kun monissa Länsi-Euroopan maissa on ollut erittäin laajoja varustautumisen vastaisia joukkoliikkeitä, kuten euro-ohjuksien vastainen liike. Tuollaisissa liikkeissä on vain eräs suuri ongelma. Kun he saavat 50000 ihmistä jonkun asian taakse, kaikki ajattelevat, että sepä mainiota. Mutta seuraavan kerran heidän on saatava 100000, sitten 200000, jne. Tästä voi helposti seurata, että jos ei edellistä lukua kyetä ylittämään, koetaan se tappioksi, ja muutaman vuoden jälkeen ei liikkeestä ole jäljellä mitään. Minä henkilökohtaisesti, vaikka tiedän, että monet ovat jyrkästi eri mieltä, olen sitä mieltä, että meille riittää yksi ihminen kadunkulmassa julisteen kanssa. Ja on parempi, että ei yritä kerätä mahdollisimman paljoa ihmisiä liian epämääräisillä tavoitteilla.

-Me lähdemme siitä, että työme kantaa hedelmää vuosikymmenien kuluttua. Tietenkin pommi voi tänään tuhota kaiken, mutta mielestäni näkökulman on oltava tulevaisuudessa.

Myrtlen mukaan eri maissa on nykyään entistä enemmän itsenäisempää ja luovempaa toimintaa. Varsinkin nuoret ovat monissa maissa aktiivisia.

-Alle kaksikymppiset ovat hyvin kiinnostuneita militarismista. Minusta se on hyvin ihmeellistä, sillä minä tarvitsin sodan, ennen kuin "heräsin".

Myrtlen "historia"

Myrtle on v.46 noin kolmekymppisenä mennyt mukaan rauhanjärjestöjen toimintaan Englannissa. Sitä ennen, sodan aikana, hän oli töissä -asetehtaassa.

-Kun sota syttyi, en ollut mitenkään "valveutunut". 25-vuotias keskiluokkaisen taustan omaava tyttö ei ollut ajatellut rauhanasiaa, sotaa. Monet minun tuttavistani, naiset siis, menivät esimerkiksi ilmavoimiin, pistivät armeijanpuvun päälle. Monilla oli siellä hyvin hauskaa. Minua univormun pito ei houkuttellut, en ollut siis silloinkaan aivan toivoton tapaus. Ja sen verran tietenkin tiesin sodasta, että ajattelin, että se ei ole huvittelua varten. Valitsin paikan, joka tuntui vastenmielisimmältä, joten menin asetehtaaseen. Kun sota sitten oli ohi, olin valmis liittymään rauhanjärjestöön.

-Siihen aikaan oli geologi, ja pidin kovasti työstäni. Mutta toisaalta, kun innostun jostakin, en voi olla vain osittain mukana, esimerkiksi maksaa jollekin järjestölle rahaa, mutta en

toimia. Aloin olla entistä enemmän mukana rauhantyössä, ja ihmiset sanoivat, että miksi minä tutkin joitakin kiviä, kun maailmassa tapahtuu sellaisia ja sellaisia asioita. Niin minä sitten jäin geologian, ja n. vuodesta 52 olen ollut rauhantöissä täyspäiväisesti.

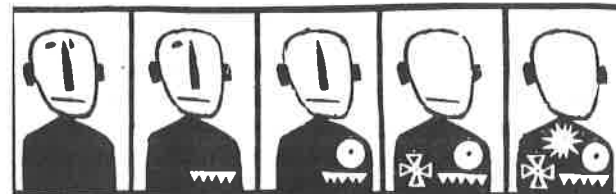
-Vuodet 64-71 olin englantilaisen järjestöme johdossa, ja vuodesta 75 olen ollut WRIn puheenjohtaja. Luulen, että he valitsivat minut puheenjohtajaksi v.75 siksi, koska olen nainen, ja he halusivat naisia mukaan, ja silloin heitä tulikin. Mutta ehkä jo v.78 sain jatkaa muiden syiden takia...

-Olen koettanut olla olematta englantilainen, kun olen ollut WRIn johdossa. Minusta se on hyvin tärkeää. Minua on ehkä helpottanut se, että olen juutalainen, vanhempani veivät minua lapsina moniin maihin. Olen myös tehnyt joitakin asioita, joista englantilaiset eivät pidä, tai he ovat tehneet sellaisia, joista minä en pidä. Olen myös koettanut pitää huolta, että eri kieliä puhuvat voivat helpommin osallistua kokouksiin. Täällä Suomessakin, tässä kokouksessa, oletetaan, että kaikki puhuvat englantia. Minusta se on kummallista.

-En siis koe itseäni englantilaiseksi, mutta pidän Englannista kovasti, Lontoosta...

Intian kokouksessa Myrtle jättää puheenjohtajuuden WRissa, mutta ei rauhantöitä.

-Henkilökohtaisesti olen saanut paljon hyviä ystäviä, nähnyt asioita. Olen oppinut rauhanhommissa monia asioita. Miksi en opiskelisi lisää?

Jyväskylän kuulumisia

Tervehdys taas pitkstä aikaa täältä Jyväskylästä. Tästä kirjeestä on tulossa yhteenvedo koko vuoden toiminnasta JySSin alueella ja lisäksi eräänlainen henkilökohtainen yhteenvedo neljän vuoden ajalta. Olen pikku hiljaa valmistellut siirtymistä pysyvemmän leipätyön ääreen ainakin toistaiseksi ja Jyväskylästä ei tällaista tunnu löytyvän. Sivariliiton yhdyshenkilöksi tänne Jyväskylään tulee minun jälkeeni Juha Tuomikoski, joka jo valittiin itsensä liiton johtokuntaankin. JySSin puheenjohtajanahan hän on jo ehtinyt toimia ... vuoden pari.

JySSin toiminta on tänä vuonna ollut rauhallista ja enemmänkin ulospäin suuntautunutta tiedotustoimintaa. Keväällä valistimme kansanedustajia Lex Pihlajamäen tiimoilta (ilmeisen turhaan). Loppukeväästä järjestimme yhteistyössä paikallisen sadankomitean, kehitysmaayhdistyksen ja muutaman muun järjestön kanssa kehitysmaaviikon, jonka aikana teimme tunnetuksi paitsi kehitysmaita myös itseämme. Yhdeksän päivän aikana oli joka päivä jotakin tapahtumia, viikon huipensi noin viiden tunnin mittainen kehitysmaajuhla. Eläviä esiintyjä meillä oli Keski-Amerikasta ja Aasiasta (Turkista), Afrikkaa esiteltiin elokuvin ja dioin. Viikko oli kaikin puolin onnistunut vaikka teettikin paljon työtä. Ansoiksi voidaan lukea myös järjestöjen välisen yhteistyön kehittäminen.

Kesä oli JySSissä luvattoman hiljaista aikaa, johtuen johtokunnan levittäytymisestä ympäri maata ja maailmaa (no nyt meillä on kirjeenvaihtajat ainakin Helsingissä, Rovaniemellä ja Costa Ricassa).

Sykeyllä on alettu taas herätä toimintaan: saimme lopultakin julki JYVÄRin kesänumeron 48-sivuisena lukupakettina. Taannoin enustelin JYVÄRin olevan vuonna 1987 Suomen suurin sivarilehti. Taitaa mennä ennustus pieleen, viimeisestä tämän vuoden SIVARista riippuu, joko menimme tänä vuonna ohi (jos saamme viimeisen JYVÄRin suunnitelmien mukaisena). Lokakuun lopulla valittiin JySSille uusi johtokunta. Mukaan saatiin uutta innokasta väkeä aivan mukavasti, yli puolet porukasta vaihtui. Palveluspalkat ovat varsin hyvin edustettuina ja myös Suolahti sai edustajansa johtoryhmään muutaman vuoden tauon jälkeen. Uusia ideoita on jo alkanut sinkoilla ...

Lähivuosien uutena toimintamuotona JySSissä tulee ilmeisesti olemaan vankitoiminta. Lex Pihlajamäki alkoi täällä vaikuttaa jo keuhkolla, jolloin eräs Jyväskylässä palvellut sivari keskeytti palveluksensa protestina uudelle laille. Kakkua tuli muistaakseni yli seitsemän kuukautta. Valtakunnallista kuuluisuutta on saanut osakseen Lassi Kurittu, jonka piti jo joitakin viikkoja sitten (lokamarraskuun vaihteen tienoilla, muistaakseni) astua kiven sisään. Lehdistö kirjoitteli suurin otsikoin nälkälakosta yms. (paikallinen ilmavoimien äänitorvi Keski-suomalainen ei maininnut asiasta lainkaan, sitä vastoin edellä mainittu keskeyttäjä sai parin palstan jutun suurin otsikoin). Tämän kekulaisen paikallislehtemme päätoimittaja Laatikainen otti taannoin jämäkästi kantaa Amnestyn kannanottoihin tapaus Haaparannan yhteydessä, Laatikainen ei oikein pitänyt asiasta. Tänä syksynä Laatikainen kertoi pääkirjoituksessaan Amnestyn olevan aivan oikealla asialla, puhe oli tosin kidutuksista. Mutta ikäänkuin sattumalta Laatikaisen lehti ei muistanut muutamaa päivää myöhemmin julkaista mm. Hesarissa ollutta uutista, että Amnesty on todennut Suomessa olevan kaksi uutta mielipidevankia ja kaiken kukkuraksi Amnesty tulee pitämään mielipidevankina myös vuodesta -87 lähtien uudesta "siviilipalveluksesta" kieltäytyviä.

JySSin seuraava operaatio tulee olemaan (tätä lukeissanne jo historiaa) Pakollinen itsenäisyyspäiväjuhla. Ei siis mitään vaihtoehtopuhailua vaan varsinaista toimintaa, arkipäivää futurismin hengessä. Siis meidän itsenäisyyspäiväjuhlamme on jo tänä vuonna sitä, mihin virallinen taho yltää vasta ensi vuosituhannella. Mukana järjestelyissä ovat vanhat yhteistyökumppanit: sadis, rauhanpuolustajat, kehitysmaayhdistys yms. Viimevuotisia perinteitä jatketaan myös siinä, että järjestelyt jäivät kuitenkin viime tippaan.

Ensi vuoden ohjelmaamme olemme jo ottaneet Huippukokouksen, jossa meillä toivottavasti on jotain sanottavaa muillekin.

Tai minun pitäisi kai jo puhua heistä, koska itse en aio enää olla paikkakunnalla. Olin mukana JySSiä perustamassa alkuvuodesta 1982. Nyt, lähes neljä vuotta myöhemmin voin tyytyväisenä todeta, että toimintaan kuluttamani aika ei ole mennyt hukkaan. JySSi vaikuttaa kaikin puolin elinvoimaiselta järjestöltä, joka on osoittautunut tarpeelliseksi. Tarpeellisuutta osoitti pari viikkoa sitten paikallisen majuri Sotamaan ihmettely sivarien järjestäytymisestä. Hänen mukaansa siviilipalvelus on henkilökohtainen valinta, jossa ei tarvita järjestöjä. Majuri olisi valmis kieltämään meidän kaltaistemme porukat. Hänen logiikallaan pitäisi kieltää myös kirkot, mutta sitä hän ei ole tullut ajatelleeksi.

Neljän vuoden kuluessa olen monta kertaa yrittänyt houkutella uusia sivareita mukaan JySSin toimintaan. Monta kertaa heikoin tuloksin: monet ovat tarvinneet tietoa vain siitä, miten päästä siviilipalvelukseen tai miten päästä tiettyyn palveluspaikkaan. Tarjotut neuvot ovat yleensä kelvanneet, mutta järjestötoimintaan osallistuminen on jo liikaa vaadittu, jopa kymmenen markan jäsenmaksukin vaatii liikaa aktiivisuutta! Syitä olen kuullut monenlaisia: "siellä on niin vanhoja ukkoja", "ei mulla ole aikaa", "tämä on oma valintani", "sivarit on yleensä retkuja, kaikki muut pait-si minä", jne. Ihmettelen suuresti. Kukaan sivari ei ole koskaan väittänyt, että JySSI tai Sivariliitto olisivat tarpeettomia, mutta kenen he oikein kuvittelevat toimintaa ylläpitävän? Mielestäni kannattaisi joskus syventyä porukalla pohtimaan, miten saada uusia aktivisteja mukaan toimintaan. Liian paljon jää jatkuvasti liian harvojen tehtäväksi. Teistäkin, jotka tätä luette, ei 96% ole tehnyt mitään muuta kuin maksanut joskus jäsenmaksunsa. Tulevaisuudessa on sivarijärjestöillä kovat ajat edessä: ajan henki on menossa mm. siihen suuntaan, että esim. aiemmin niukkojen avustusten sijaan ollaan pian tarjoamassa "ei oota". Mahdolliset aktiivijäsenet tulevat istumaan kiven sisässä, josta käsin on vaikea toimia. ATL on tunnustanut pitävänsä järjestötoimintaa eräänä parhaista vakaumuksen mittareista ...

Kaikesta huolimatta: hyvää jatkoa kaikille lukijoille ja JySSiläisille erityisesti. Pitäkäähän plakaatit korkealla!

4 Keijo Luoto
Keijo Luoto

Paikallistoimintaa Helsingissä

PAIKALLISTOIMINTAA HELSINGISSÄ: Helsingin Siviilipalveluseura kokoontui

Samoin kuin monella muullakin edistyksellisellä paikkakunnalla, niin myös Helsingissä toimii ja vaikuttaa (!) paikallinen sivariyhdistys. Jäseniä tässä maamme suurimmassa ja kenties kauneimmassa paikallisessa sivariyhdistyksessä on noin

20

kaksisataa. Mutta mutta. Marraskuun alussa pidettyyn syyskokoukseen saapui saapuville vain vähän toista kymmentä immeistä. Ja näistäkin pari tunnusti tulleen lähinnä hyvän ruuan (ja juoman) huokuttamina. Missä olette te lähes satayhdeksänkymmentä näkymätöntä aktivistia???

Maukkaan aterian jälkeen pieni mutta kylläinen kokousväki siirtyi käsittelemään "sääntömääräisiä asioita" eli sitä, mitä ensi vuonna aiotaan tehdä. Kaikesta päätellen tulevan vuoden toiminta tulee räväkkytydessään lyömään laudalta Siviilipalveluseuran 2½ aikaisempaa toimintavuotta. Toiminnan päälinjoiksi kirjattiin toimintasuunnitelmaan seuraavat:

- toiminta kokonaisuunpuolustuksesta erillisen, rauhaa rakentavan vaihtoehtoispalvelun säilyttämiseksi ja kehittämiseksi
- palveluspaikkojen palveluskäytäntöön vaikuttaminen ja palveluspaikoilla havaittujen puutteiden ja virheiden korjaaminen
- tietyistä palvelustehtävistä ja ylipitkästä palveluksesta kieltäytyvien sekä totaalikieltäytyjien tukeminen

Näiden ja monien muiden asioiden parissa työskentelemään valittiin yhdistyksen puheenjohtajaksi Tom Frisk Helsingin kaupungista. Avukseen hän saa hallituksen jäsenet Björn Hemmingin, Marja Hytösen, Jorma Hörkön (kaikki Helsingin kaupungista), Kari Juvosen (Espoon kaupungista) ja Hanna Valtasen (Vantaan kaupungista). Perästä kuuluu.

Kari Juvonen

NICARAGUA

Tampereen Kehitysmaakauppa

puh; 931 - 147 305

KAHVI

KAFFE

21

Työsuhteen irtisanomissuojasta

Sivlerin suorittamistapauksissa

Laissa palvelukseen kutsutun asevelvollisen työ- ja virkasuhteen jatkumisesta on pääsääntönä säädetty, ettei vakinaista työntekijää, jonka työsuhde on kestänyt yhtäjaksoisesti yli 3 kk saa irtisanoa asevelvollisuuden suorittamisen takia. Kuten kaikki tiedämme on myös siviilipalvelus asevelvollisuuden suorittamista. Jos työnantaja rikkoo tätä lakia ja syyllistyy sen vastaiseen laittomaan irtisanomiseen, rangaistaan häntä sakolla ja hän on vahingonkorvausvelvollinen. Itse työpaikka ei tuomioistuimien kautta voi vastoin työnantajan tahtoa määrätä takaisinannettavaksi.

Muista kuitenkin, että sinun täytyy ilmoittaa työnantajallesi ennen siviilipalveluksen päättymistä milloin kahden viikon kuluessa kotiuttamisesta aiota jatkaa työssäsi.

Kiellettytymistuomion kärsimistapauksessa

Työsopimuslain mukaan saa työntekijän irtisanoa vain erittäin painavasta syystä. Mielestäni kiellettytymisestä saatua tuomiota ei voitaisi pitää

tällaisena erityisen painavana syynä, sen johdosta ei työntekijää (jollei työn laatu ole tässä suhteessa hyvin poikkeuksellinen) voi katsoa sopimattomaksi tai kykenemättömäksi työhönsä kuten voisi ajatella esim kavalluksista tuomitusta kassanhoitajasta. Käytännössähän tällainen vankilatuomio on yksi asevelvollisuuden suorittamismuoto eikä siitä aiheudu työnantajalle sen kummempia, mahdollisesti ei edes niinkään suuria, hankaluuksia kuin asevelvollisuuden suorittamisestaan. Sopimattomuutta ei mielestäni voi katsoa osoittavan myöskään kiellettytymisen taustalla olevat mielipiteet koska työsopimuslain mukaan ei irtisanomissyynä voida pitää työntekijän poliittisia, uskonnollisia tai muita mielipiteitä.

Työsopimuksen purkuperusteita (jolloin työsuhde voidaan siis purkaa heti ilman irtisanomismenettelyä; lakia työsopimuksen irtisanomismenettelystä on kuitenkin purkutapauksissakin noudatettava jos työntekijä katsoo, ettei työnantajalla olisi ollut perustetta edes irtisanomiseen) on, että työntekijä on jatkuvasta syystä kykenemätön työhön. Oikeuskäytännössä on esiintynyt tapauksia,

joissa on katsottu, että työntekijä on käsiteltävän tyyppisessä tapauksessa omasta syystä estynyt tekemästä työsopimuksen edellyttämää työtä ja työnantajalta ei rangaistuksen pituuden tähden ole voitu vaatia työsuhteen jatkamista vaan hänellä on katsottu olleen oikeus tästä syystä purkaa työsopimus. Korkeimman oikeuden ratkaisua ei tällaisesta tapauksesta ole annettu. Yleisinä arvosteluperusteina työnantajan haittaa arvioitaessa on mm yrityksen koko ja tehtävien edellyttämä ammattitaito sekä tuomion pituus eli kuinka helppoa työt on järjestää ko vankilatuomion aikana. Yleisenä sääntönähän on, että purkuperusteiden tulee olla vahvempia kuin irtisanomisperusteiden eli omalla mielipiteelläni viittaan lähinnä edelliseen kappaleeseen. Valitettavasti on kuitenkin täysin mahdollista, että omalla oikeuskäytännöllä tulee jatkossakin esiintymään.

Nykyisin on laissa työsopimuksen irtisanomismenettelystä säädetty kuinka irtisanominen on suoritettava. Tapauksissa, joissa työntekijä katsoo, että kyseessä on laitton irtisanominen sisältyy menettelyyn, ainakin kun kyseessä on järjestäytyneet osapuolet, neuvotteluvollisuus. Tuomioistuimeen (tai mahdollisesti välimiesmenettelyyn) päädytään siis vain jos ei neu-

vottelulla päästä sovintoon. Vaikka laittomaksikaan katsotussa irtisanomistapauksessa ei tuomioistuimien voi vastoin työnantajan tahtoa määrätä työpaikkaa takaisinannettavaksi pyritään em lain määräyksillä mahdollisimman pitkälti työsuhteen jatkumiseen silloin kun sille on edellytykset. Jos työnantajan katsotaan syyllistyneen laittomaan irtisanomiseen on hän velvollinen maksamaan korvausta, korvauksen suuruudeksi on määrättävä vähintään kolmen ja enintään kahdenkymmenen kuukauden palkka. Irtisanomismenettelyyn liittyvä uutta lainsäädäntöä on taas odotettavissa ensi vuonna.

Soile Pohjonen

Sivari lastenkodissa

Narkkareita? Imppareita? Aggressiivisia tedejä ja diinareita? Mummojen keikkajia? Karatekingejä?

Jotain tällaista välkkyä ihmisten mie-
lissä, kun he yrittävät ajatella lasten-
kotilapsia. Jotain tällaista välkkyi
myös minun mielestäni, kun aloitin siva-
rin Järvenpään lastenkodissa.

Muttei välky enää. Todellisuus on paljon
monimutkaisempi.

Eivät lastenkotien lapset - ainakaan
Järvenpään lastenkodin - mitään aggres-
siivihirviöitä ole. Eivätkä ne käyvä
yllettömästi liimaa, viinaa tai pilvee.
Imppareita siis liimanhaistelijoita, en
tunne yhtään.

Mutta lyhytjännitteisiä ja lyhytpinnai-
sia he ovat, ja heillä on hyvin hyvin
heikko itsetunto. Siksi he lannistuvat
ylen helposti. Ahdistunut vittu, ei
tästä mitään tuu -parahdus putkahtaa
esille lähes säännöllisesti ensimmäisen
esteen myötä.

Ei se mikään ihme ole.

Psykoanalyttiset perustotuudet

Kun tutustuu lastenkotilapsiin, psykoa-
nalyttiset perustotuudet lapsuuden tosi
merkittävästä merkityksestä ihmislapsen
myöhäisemmälle kehitykselle imeytyvät
kanta- pään kautta. Ei lapset ole
lastenkodissa siksi, että he itse olisi-
vat aiheuttaneet hankaluuksia (nuorisokoti
on tällaisia tapauksia varten).
Lastenkotiin joudutaan, kun vanhemmat
ovat joko niin pahoja deekuja tai sitten
ne on psyykkisesti niin pihalla, ettei
ne kykene itse hoitamaan jälkikasvuun.

Sitten on vielä se mahdollisuus, että
vanhemmat ovat eronneet ja kumpikaan ei
halua ryhtyä yksinhuoltajaksi tai tuoda
uutta vesä uuteen kotiin.

Katkera on lievä sana lastenkotilapsien
lapsuuskokemuksille. Pahoinpitelyt eivät
ole poikkeuksellisia. Viimeistään murren-
siässä kolhittu nuori pääsee laitokseen
- ja usein myös lataamoon.

Eivät lastenkotilapset ole kuitenkaan
aina ulospäin katkeria, mutta lyhytjän-
nitteisiä, lyhytpinnaisia ja heikkoitse-
tuntoisia he yleensä ovat. Eivätkä he
yleensä luota kovinkaan paljoa toisiin
ihmisiin. Miksi luottaisivat? Heitä on
huijattu siksi pahasti siksi nuorina. Se
on peruskokemus, joka ei hevin unohdu.
Kuitenkin jotkut pystyvät hämmästyttä-
väällä tavalla ylittämään karvaat koke-
mukset.

Mitä sivari tekee lastenkodissa?

Tittelini on "asuntolan valvoja". "Val-
von" taloa, jossa asuu seitsemäntoista
vuotta täyttäneet nuoret. Se on paikka,
jonka pitäisi valmentaa lastenkotilapsia
itsenäiseen elämään.

Tehtäväni on valvoa, ettei tyypit dokaa
asuntolassa. Toinen tehtävä on valvoa
paikan siisteyttä ja huolehtia ruuan
saatavuudesta (yhteiskeittiö on lukossa
ja vain sivarilla on vallan symbolit
taskussaan: avaimet.) Kolmas tehtävä
on eittämättä tärkein mutta myös kimuran-
tein: aktivoida nuoria.

Laitoslapset

Lastenkotilapset ovat uskomattoman lai-
tostuneita, laitoksessa laitostuu usko-
mattoman helposti ja nopeasti. Passivoi-
tuminen johtuu osittain myös hyvää
tarkoitavista hoitsuista. Hoitsut hoi-
taa kaikki hommat, jotka jää hoitamatta,
ja lastenkotilapset osaavat laskele-
sen varaan. Hyvytydessään hoitsu hakee
lastenkotilapselle jopa virkatodistuk-
sen.

Loppujen lopuksi itse ei tarvitse tehdä
paljon mitään. Ja jos tekeekin, siitä
saa ahkeruusrahaa. (Varoitus: mun
havainnot perustuu vaan yhteen laitok-
seen.)

Hoitsut on mukavia tyyppejä, mutta ne
vaihtuu varsin usein. "Luonnollisessa
ympäristössä" ei siis ole mitään pysyviä
ystävyyssuhteita aikuisiin ihmisiin, ei-

kä usein ikatovereihinkaan. Kun ei saa
lämpöä keneltäkään hetkeä kauempaa,
kuinka sitä pystyisi muille jakamaan?

Työ on pääasiassa "valvomista", ettei
jätkät dokaa itseensä pihalle. Antoisin-
ta on "aktiivoinen". Jos saa kundit
matkaan mukaan, saa itsekin tyydytystä.
Mutta laitosnuoria on uskomattoman
hankala saada uskaltautumaan laitoksen
ulkopuolelle. Mutta mitä useammin siinä
onnistuu, sitä helpommaksi se jatkossa
käy.

Käynti Ruisrockissa, Kaunissaareissa tai
kanoottiretki saattaa ensin kuulostaa
lomallulta, mutta ei se välttämättä sitä
ole. Lastenkotilapset ovat vaikeassa
iässä olevia vaikeita nuoria. Kuinka
moni lähtisi viikonloppuretkelle hanka-
lan naapurinsa tai vaikean työtoverinsa
kanssa? "Lomamatkan" jälkeen kaipaa
todellista lomaa.

Mutta antoisaa se on joka tapauksessa.
Siinä näkee, kuinka veltoinkin veltoil-
lija saattaa saada pilkettä silmäkul-
maan, kun arkipäivän löhöily vaihtuu
uuden ympäristön havainnoimiseksi. Ja
kun kundit hakkaa olalle ja sanoo "makee
reissu", tuntuu hyvältä. Ei kundit
useinkaan itse ole alun alkaen valmiita
lähtemään reissuun, mutta kun tarpeeksi
kauan patistaa, niin sitten kyllä.
Laitosnuori on laitostunut nuori.

Mutta joissain tyypeissä on sisäistä
potkua vai pitäisikö sanoa: suomalaista
sisua. Jotkut jaksaa pakertaa heikoista
lähtökohdista huolimatta. Yks kaveri
kirjottaa romaania.

Metafyysinen raivari

Järvenpään lastenkodin asuntolaa pyörit-
tää kaksi sivaria, muita työntekijöitä
ei ole. Uusi sivarilaki mahdollisesti
merkitsee tämän palveluspaikan lopetta-
mistä. Se merkitsee mahdollisesti
työvoiman supistamista.

Yhtenä päivänä lastenkotiin tuli sosiaa-
litätien sijaan poliisisedät, koska yhtä
kundia epäiltiin kioskikeikasta. Jos
huonosti käy, niin seurauksena on vuoden
"kakku" Keravan nuorisovankilassa - ja
pahimmassa tapauksessa vankilakierre
naksahda päälle.

Seuraavana päivänä käppäilin yliopiston
käytävillä ja katselin keskiluokkaisia
kasvoja. Sain melkein metafyysisen
raivarin: mitä tässä pumpulimaailmassa
tajutaan elämän paskamaisesta puolesta?
Tarkoitin, että on hyvä nähdä myös muuta
kuin kuohittua keskiluokkaista elämän-
muotoa. Se on terveellistä. Se opettaa
suhteellisuudentajua. Ongelmia on niin
monenmoisia. Ja niin erikokoisia.

Veikko Tarvainen

YDIN

80-LUVUN YDINASIAT

TARJOUS

vuosi 1986/8 nroa 50 mk □

siviilipalvelijoille

(palveluspaikka: _____)

Nimi _____

Osoite _____

(Tekstaa!)

POSTIKORTTI

Ydin
maksaa
posti-
maksun

Vastauslähetyt
HKI 53/52 LUPA 463

YDIN
Sähköttäjänkatu 6
00003 HELSINKI 300

Ihminen miehessä

Ihmiä ne on miehetkin - kaalipää!
puhu ihmiselle miehessä
älä miehen kuvalle.

Rauhansanoma

Nainen revittiin moottorisahalla kahtia
ja haudattiin tyynesti
illalla juhlittiin ravintolassa
ja herätettiin hänet henkiin
kaikilla oli hauskaa
ja jääpalat sulivat pakastekaapissa
aamulla ajettiin autolla maalle
ja rakasteltiin uuvuksiin asti
päivällä vedettiin nokoset
ja kuultiin jälleen.

Tietotekniikka

On tietoa
on tekniikkaa
mutta miten toimia tositalanteessa?

Varkauden kaupungin nuorisotoimistossa
v. 1986 alusta lähtien paikka nuorisotyössä
olevalle tai nuorisotyötä opiskelevalle.
Palvelutehtävinä mm. nuori-

sotyöhön liittyvien selvitysten tekeminen,
kansainväliseen rauhan vuoteen liittyvät tehtävät ja muu nuorisotyö.
Tiedustelut: nuorisotoimenjohtaja Ulla Kolehmainen, puh. 972 - 555 222.

Hylätyt vakaumukset

Tapio Puhakka, joka joulukuussa vangittiin vakinaisesta palveluksesta kieltäytymisestä, valmisteleekin kirjasta, jonka lähtökohtaidea on esitellä hylättyjä vakaumuksia. Jos sinulla on tällainen ja olet valmis antamaan panoksesi kirjaan, lähetä ilmoitus Tapio Puhakalle, osoitteeseen Suomenlinna c86/103, 00190 Helsinki 19.
Lisätietoja saa myös toimistosta.

Välipitämättömästä ropentijasta rivariajattelun kaunta totaalikieltäytyjäseni

Olin kutsuntaiässä kuka tahansa mattimeikkiläinen, joka ei aseta kyseenalaisiksi armeijaan menoaan. Ajattelin, että armeijaan täytyy mennä ja siellä pitää myös menestyä, joten ajoin rajavertiostoon ja urheilujoukkoihin. Aloitettuani vuonna 1972 esiopinnot (ei-ylionnilas) päästäkseni ylionistoon, ajoin lykkäystä.

Vuoden 1973 jälkeen olin alkanut poliittisesti tiedostaa tämän yhteiskunnan luonnetta ja toimintarakenteita. Tultuani ylionistoon vuonna -75 olin jo konkreettisesti poliittisessa toiminnassa mukana, ja tällöin mietin uudelleen armeijakysymystä. Kysymyksen problematisointi oli pelkästään poliittisista näkemyksistäni lähtevää. Ristiriitaista oli mennä armeijaan, vannoa puolustusvala tämän yhteiskunnan ja sen lakien nimeen, ja samalla yrittää käytännössä toteuttaa marxilaista maailmankatsomusta.

Anoin siviilipalvelukseen 1982. Sivarihakuprosessin kuluessa seurasi pohdintoja monin eri tavoin ajattelevien ihmisten kanssa: sivarin suhde kokonaisuun puolustukselliseen ideologiaan, yksilön suhde rauhankysymykseen ja ns. rauhajärjestöihin, miten itse kukin voi jokapäiväisessä elämässään toimia rauhan ja väkivallattomien ristiriitojen ratkaisumallien edistämiseksi, mikä on yksilön moraalinen ja oikeustajun suhde yhteiskuntamoraaliin jne. Myös sivarihakuprosessin läpikäyminen muutti käsityksiäni siviilipalveluksesta ja asevelvollisuuskysymyksen tärkeydestä niille, jotka samastuvat täysin tämän yhteiskunnan ns. konsensusideologiaan. Etenkin "rikollisena" oleminen sotilaspiirissä, ATL:n ja aseettoman palvelupaikan kantahenkilökunnan kuulusteluissa vaikutti asentéitten muuttumiseen.

Minusta tuli totaali-kieltäytyjä.

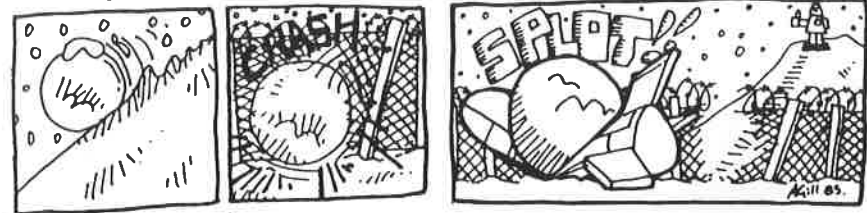

Kansainvälisen tilanteen muututtua 70-luvun puolivälissä negatiiviseksi ja Suomessa samanaikaisesti tapahtunut eri elämäntilanteiden läpikäyminen oikeistolaisuutena kuin myös siviilipalveluksen militarisoimisehdotukset 80-luvulla ja sitä seurannut keskustelu herättivät minussa ideoita, jotka johtivat konkreettiseen toimintaan.

Aseistariisunnan näkökulmasta USA ja NL ovat taloudellisilta ja poliittisilta systeemeiltään niin vastakkaisia, etteivät ne voi ilman muualta tulevaa painostusta konkreettisesti aseistariisua itseään, eivätkä siten ole vakavassa mielessä mahdollisia aloittajamaita aseistariisunnan tiellä. Muu uskottelu on sokeaa naivismia tai sitten poliittista tarkoituksenmukaisuutta - etenkin länsimaissa. Ajatusleikkini tilannearvioni mielekkyydestä esitän seuraavaa: vaikka koko maailma olisi kapitalistinen lukuunottamatta NL:a, niin ydinsoita ja sen uhka olisivat yhä olemassa. Asia olisi samoin jos USA olisi kapitalistinen linnake ja muu maailma sosialistinen. "New York on ainoa paikka maailmassa, jossa pöytäsiirtokansalleen saa täyden poliittisen vakuuden", sanoi eräs finanssimies New York dokumentissa TV:ssä 20.11.85.

Edelliseen arviooni perustuen esitän että ainoa konkreettinen keino aseistariisuntaan on eri maiden yksipuoliset aseistariisumiset kansainvälisten takuiden turvaamana. Tällaisilla teoilla olisi kerrannaisvaikutuksia mm. muiden maiden suhteutumisessa yksipuoliseen aseistariisuntaan. Tällainen aloitteellisuus ja toiminta painostaisi USA:n ja NL:n konkreettisiin tekoihin aseistariisunnan alueella.

Valtio, joka voisi olla aloitteen tekijä yksipuolisessa aseistariisunnassa olisi Suomi. Suomihan sijaitsee maailmankartalla kapitalistisen ja sosialistisen maailmanjärjestelmän reunalla-alueella. Suomessa jos missään tunnetaan ja tiedetään, mitä sosialistinen ja kapitalistinen järjestelmä on. Suomessa suhteutuminen molempiin järjestelmiin on vähiten ennakkoluulojen leimaamaa...

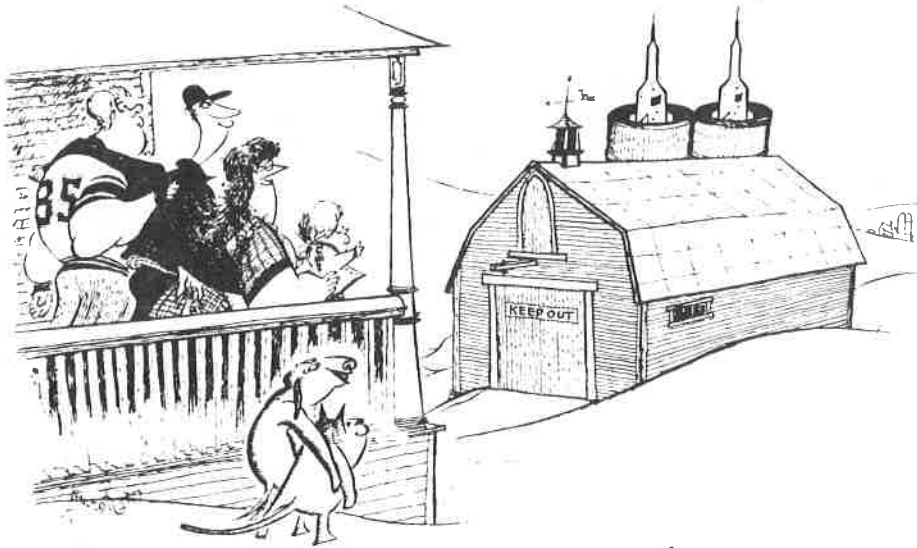
Suomella on hyvät ja luottamukselliset suhteet niin itään kuin länteenkin, mikä muilta mailta puuttuu. Mikä myös tärkeää, Suomen armeijalla ei tulevaisuudessa (?) sodissa ole mitään sanan eikä teon sijaa. Muu uskottelu on naivismia.

Miten yksilö vaikuttaa siihen, että Suomi lähtisi ajamaan yksipuolista aseistariisuntaa. Ajattelen niin, että siihen tarvitaan konkreettisia ihmisiä, jotka teoillaan osoittavat ajavansa yksipuolista aseistariisuntaa. Miehen on helppo vaikuttaa. Kieltäydyin totaalisesti asevelvollisuuden suorittamisesta niin aseellisessa, aseettomassa kuin siviilipalvelusmuodossakin. Tällä tavoin puolustan konkreettisesti rauhaa, mutta ennemminkin elämisen arvoista elämää väkivallattomin keinoin.

Katson, että minulla on totaali-kieltäytymiseen täysi oikeus niin eettisistä kuin poliittisistakin perusteista käsin. Yhteiskunnalla, joka mainostaa itseään vapaana ja demokraattisena sekä ihmisoikeuksia kunnioittavana maana (viimeksi Afganistanin ihmisoikeuksien ollessa esillä YK:ssä itsenäisyyspäivämme läheisyydessä!), ei ole mitään oikeutta rangaista minua - toisinajattelijaa. Nyt sen sijasta joudun teostani, joka on mielipiteittäni ja vakaumukseni seurausta 9:ksi kuukaudeksi vankilaan. Kysymys: millaisista rikoksista ei saa

näin pitkää ehdotonta vankeusrangaistusta kuin rauhan, elämän puolustamisesta?! Mitä on Suomessa vuonna 1985 ihmisoikeus, ajatuksen-, mielipiteen- ja sananvapaus, puhumattakaan toiminnanvapaudesta ajatustensa tueksi ilaman väkivaltaa?!

Mikä on se oikeus, jolla yhteiskunta vaatii asevelvollisuuden suorittamista? Olen ollut tahdoton objekti tultuani tähän maailmaan. Syntymisestäni tähän maahan ei kuitenkaan seuraa, että minun tulisi kritiikittömästi hyväksyä maan lait tai noudattaa niitä. Itse en ole ollut päättämässä näitä lakeja. Lait ovat laatineet pääasiassa taloudellista valtaa ja poliittista hegemoniaa hallussapitävät intressiryhmät omien etujensa mukaisesti, pääsääntöisesti etujani vastaan.

Tila näästyi vasaran alta...

Tietoisuuteni edellä mainituista asioista on saanut minut toimimaan etujeni, arvojeni ja ihanteitteni mukaan. Yksilön kyvyt ja taidot ovat tietysti toiminnan onnistumisen kannalta rajallisia tällaisessa yhteiskunnassa, missä ihmisille sananvapaus, ihmisoikeudet jne. ovat fraseologiaa ja missä samat ihmiset ovat valmiita laittamaan toisinajattelijansa vankilaan. Uskon kuitenkin ihmisen kykyyn olla hyvä, jos hän niin todella haluaa.

Kysymys väkivallasta ja militarismista ei ole vain rauhankysymys, vaan se on ainakin minulle elämänfilosofinen kysymys. Vaikke olenkin ollut tahdoton objekti syntyessäni tähän maahan, niin silti haluan elää tässä maassa elämisen arvoista

elämää, koska hitini ja luonto ovat niin tarkoittaneet. Elämä on arvo sinänsä. Muut arvot ovat toissijaisia. Mitään muuta itseisarvoa ei ole. Elämä on kaikille ihmisille yhteinen etu koko maailmassa. Mikäli tämän tunnustaa, niin ei ole mitään syytä mennä armeijan tai palveluun mitään sellaista instituutiota, jonka tosiasiallinen tehtävä on antaa oikeutus elämän tuhoamiselle jostakin ideologiasta käsin (ideologia yhtä kuin meille ylhäältä annettu, määrätty).

Sotilaw on vain kone, jonka porvaristo ja kapitalismin muut intressipiirit ovat tuottaneet muka meidän yläpuolella olevan valtion avulla puolustamaan omia, ennen kaikkea taloudellisia etujaan, esittäen nämä kaikkien yhteisinä etuina. Itse en halua olla kone, ja pyrin myös toimimaan vastoin konelogiikkaa jokapäiväisessä elämässäni.

Jokapäiväisessä elämässäkin niin kuin sodassakin on kysymys ristiriidoista ja keinoista ratkaista niitä eri tavoin. Miten ratkaisemme näitä erilaisia elämän ristiriitoja? Mistä olemme oppineet elämämme varrella ne toimintamallit, joita käytämme ristiriitatilanteissa? Olemmeko halukkaita kyseenalaistamaan nämä toimintamallit? Elämä on liikettä, tilanteet muuttuvat, mutta toimintakaavat näyttävät pysyvän samoina!!

Usein ratkaisemme ristiriidan lansen, toisen ihmisen, työnantajan jne. kanssa joko fyysistä tai henkistä väkivaltaa hyväksikäyttämällä tai sitten pakenemme ristiriitatilanteesta niillä lukeattomilla keinoilla, joiden yhteinen nimittäjä on se, ettei ristiriidan syy ole poistunut. Ristiriita on konsensuksen nimissä jätetty/jätetty alitajuntaamme tullaakseen sopivan tilaisuuden tullen jälleen esille ehkäpä vain uudessa muodossa; keisarin uusissa vaatteissa. Ristiriitoja on turha näetä.

Itse valitsen pyrkimyksen ratkaista ristiriitoja konkreettisesti pohjamutia myöten, vaikkakin siitä seuraisi epäonnistumisia, tuskaa jopa turhautumiakin kuin että valitsisin ristiriitojen pakenemisen tien, josta on seurauksena huono omatunto suhteessa ihanteisiini. Ristiriitojen kautta ihminen kasvaa tai sitten sortuu.

"Mul on unelma..."

Esa Yritys
Esa Yritys

Miehillä on selkeä valintatilanne: armeija tai sivari. Naiset ovat näihin aikoihin saakka saaneet "nukkua Prinsessa Ruusunen unta" -kuten kenraaliluutnantti Meriö asian ilmaisee - maanpuolustuskysymysten suhteen.

Meiltä ei ole vaadittu eikä meidän mieltämme ole kysytty. Ja mitäpä sitä kysymään, tottahan toki me luotamme maanpuolustusjohtomme ajattelukykyyn ja olemme koska tahansa käytettävissä, jos pääesikunta meitä vain tarvitsee. Ja näin nyt on todellakin käymässä.

Sotilaspiirit ovat tulleet siihen tulokseen, että "tasa-arvon nimissä", meidätkin on päästettävä osalliseksi maanpuolustuksesta. Aluksi toistaiseksi tiedon tasolla - työryhmä miettii meille tarkoitettua maanpuolustuskoulutusta. Mutta, kuten eräs kenraali minulle haastattelussa totesi, koulutus ei suinkaan riitä. Naisten asema maanpuolustuksessa vaatii laajempaa korjausta. Muissa pohjoismaissa on toteutettu naisten vapaaehtoinen armeija, sotilas-arvoineen kaikkineen. Tämäkohan on sotilaiden (toistaiseksi ääneen lausumaton) tavoite? Jos haluat nähdä, millä päämäärätietoisuudella ja vakavuudella sotilaat asiaansa edistävät, lue Sotilas-aikakauslehti 9/85.

Mutta jos haluat ilahduttaa naispuolista ystävääsi, näytä hänelle oheinen Ilmoitus. Me SoRassa (Sotareserviläisestä rauhanrakentajaksi -liikkeessä) olemme ryhtyneet keräämään näitä uuden Siviili-

lehden ilmestymisen myötä. Kuukauden ajan niitä on nyt tullut tasaisesti eri puolilta Suomea. (Pohjoisin ilmoitus Inarista.) Naisten Kansainvälisen Rauhan ja Vapauden Liiton piirissä kerätään myös ilmoituksia, samoin sos. dem. naiset ovat suhtautuneet myönteisesti. Erityisesti Tampereen ja Kajaanin Naisasiainliitto Unionin piirissä ollaan oltu aktiivisia ilmoitusten kerääjiä. Tavoitteemme on saada ilmoituksia tuhat, jonka jälkeen julkistamme asian. Kieltäydymme selkeästi itseemme ja lapsiemme osalta maanpuolustuksesta ja vaadimme, että valtio antaa meille tasa-arvoisen mahdollisuuden tehdä rauhantyötä omalla tavallamme. Jo muutaman rynnäkkökiväärin hinta, miten tuntuva apu se olisikaan köyhille rauhanryhmille!

Älä siis jätä kertomatta naispuoliselle ystävällesi tai satunnaiselle naiselle, jonka kohtaat kapakkapöydässä. Emmehän me sattuneesta syystä mainosta missään - liike voi edetä vain ihmiseltä ihmiselle.

Jos jokainen Sivarin lukija kertoo yhdelle naiselle, tuloksena on satoja naisilmoituksia...

Siviili-lehteä (jossa on naisilmoitus, toistaiseksi niitä ei ole irrallisina) voi tilata os. SoRa, Sähköttäjänkatu 6, 00520 Helsinki, tai puh. 140 427, 465 456 tai 419 416. Iloa ja innostusta yhteiseen rauhantyöhön!

Tuula-Maria Ahonen

NAISTEN RAUHANKALENTERI

Ensi vuoden kalenterin hinta on kolmekymppiä. Voit ehkä ostaa sen äidillesi, tyttärellesi tai naisystävällesi. Ja tietenkin miehilläkin voi sellainen kalenteri olla käsilaukussaan.

ILMOITUS

Minä allekirjoittanut, suomalainen nainen sanoudun irti sotareservistä: en ole armeijan käytettävissä. En tahdo itselleni enkä lapsilleni aseellisen turvallisuujatetuun perustuvaa maanpuolustuskoulutusta. Haluan luoda maassani ja maailmassamme ihmisten todellisiin tarpeisiin perustuvaa turvallisuutta, puolustaa ihmistä ja ihmisyyttä, suojella maapalloa ja elämää.

Suomessa kuun päivänä 19

allekirjoitus

Nimen selvennys _____

Osoite _____

Puh. _____

Palauta ilmoitus allaolevaan osoitteeseen:

Sotareserviläisestä rauhanrakentajaksi-liike (SoRa)
Sähköttäjänkatu 6
00520 Helsinki
puh. (90) 140 427

Tukiilli PSP 3585 18-2

Hyvät sotaherrat, minä olen käynyt koko siviilipalvelusrujanssin läpi. ATL määräsi minut aseettomaan palvelukseen. Valitin siitä, koska se on ristiriidassa vakaumukseni kanssa. (Minusta ei ole eroa aseettomalla ja aseellisella palvelulla, sillä ne kummatkin palvelevat samaa päämäärää: yrittää ratkaista puolustusongelma sotilaallisesti, pitää yllä militaristisia arvoja).

Minusta Suomen armeijaa ei tarvita, ei tarvita teitä eikä minun tarvitse palvella teitä mitenkään. Jos Suomella olisi ydinase, voisitte te perustaa puolustuksen uhkaamiseen, voisi Suomen puolustus olla uskottava, niin kuin te sen sanotte. Mutta onneksi Suomella ei ole ydinasetta, sillä en tahtoisi elää maailmassa, jossa turvallisuuden tunne rakentuu kauhunta-sapainoon.

Suomessa on sotilaallinen tyhmiö, ts. te sotaherrat yritätte uskotella kansalle, että voisimme jotenkin aseellisesti pitää yllä Suomen itsenäisyyttä. Jokaisen uuden sukupolven pitäisi laittaa teidät edesvastuuseen siitä!

Minusta Suomella on puolustuksellisesti kaksi asetta. Kestävä rehellinen rauhanomainen ulkopoliittikka ja väkivallaton siviilivastarinta, mistä meillä on perinteitä esim. sortovuosina.

Näistä vakaumuksellisista syistä johtuen en aio tulla paperin määräämänä päivänä palvelemaan teitä. Vaikka ihmisiä paltteltaan, eivät ne ihmisenä muutu.

S.N. tai E.P.

Hiroshiman poika

Keiji Nakawaza: Hiroshiman poika. Kustannus Oy Jalava 1985. 277 sivua.

Laatusarjakuvan pikkujättiläinen Kustannus Oy Jalava on punnertanut ilmoille merkittävän sarjakuvateoksen, japanilaisen Keiji Nakazawan Hiroshiman pojan.

Nakawaza oli kuusivuotias elokuun 6.päivänä 1945 Hiroshimassa, hän on siis atomipommin tuholta säästynyt hibakusha. Hän on muuntanut omat kokemuksensa löyhästi omaelämäkerralliseksi, tällä hetkellä yli 2000-sivuiseksi sarjakuvaksi.

Nyt suomeksi julkaistu 277-sivuinen kirja on sarjakuvan alkuosa. Se kertoo Genpojasta ja hänen perheestään sodan aikaisessa militaristisessa Japanissa päättyen atomipommin sienipilveen.

Kirjalla on vahva sodan ja militarismin vastainen sanoma. Sen aukeneminen suomalaiselle lukijalle voi kulttuurieroista

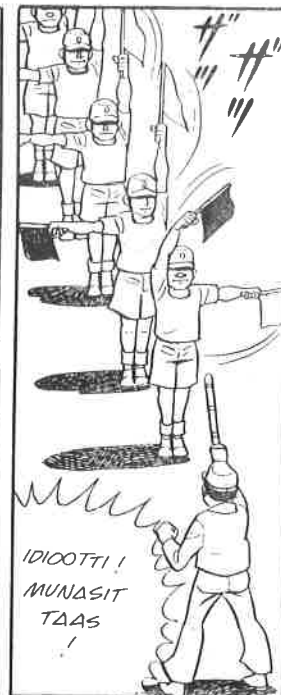
johtuen olla hiukan vaikeaa, mutta yritys on vaivan väärti.

Japanilaisen sarjakuvan visuaalinen kieli on meille outo, esimerkiksi toisten lyömistä kuvataan näyttävästi ja usein, rauhansanomaa julistavassa sarjakuvassa hämmästyttävä seikka. Se on vain yritettävä asettaa omiin kulttuurisiin raameihinsa.

Myös japanilaisen sarjakuvaperinteen hienoinen pateettisuus saattaa haitata, mutta toisaalta juuri se tekee Hiroshiman pojasta vahvan ja vaikuttavan.

Tutustumisen arvoinen kirja rauhanasiasta ja/tai sarjakuvista kiinnostuneille. Ja mikä parasta, hinnaltaan vain puolet vastaavan kokoisesta romaanista.

Heikki Jokinen

"Ei lottia takaisin!"

eli ajatuksia naisten asepalvelun tiimoilta.

Johdanto

Siviilipalvelu on rauhanmiesten vaihtoehto paremman puutteessa. Entä naiset? Mikä on heidän panoksensa siviilipalvelun hyväksi, armeijan vastustamisessa, maanpuolustuksessa, rauhantyössä?

Säännöllisin väliajoin nostetaan esiin kysymys naisten ottamisesta armeijaan tai jonkin oman velvollisuuden järjestämisestä heille. Viimeksi on ehdotettu nk. hoivajoukkoja.

Keskustelu

(Tampereen Sadiksen illassa)

Sivari 1:
-Sivari on mulle kyllä aika omakohtanen juttu, vaikee kuvitella miten naiset vois siihen osallistua. Tää naisten osallistuminen on sellanen muoti-ilmiö. Tartteeko naisten osallistua kaikkeen? Naiset ja poliisi, naiset ja sotilaat, naiset ja koiravaljakkokilpailut...

Sivari 2:
-...naiset miehinä...

(naurua)

Sivari 2:
-Siviilipalvelu nyt on vain kompromissi vallitsevassa tilanteessa. Ei mitään aiotua rauhantyötä, vaan ilmaista työtä valtiolle.

Nainen 1:
-Että rauhannaisten ei kannata siihen pyrkiäkään mukaan, parempaakin tehtävää saralla riittää.

Sivari 1:
-Sivariille ja armeijalle ei kummallekaan ole pohjaa.

Nainen 2:
-Eikä naisten militarisoimiselle ole tasa-arvopohjaa. Militarisoiminen ei voi lisätä kenenkään tasa-arvoa.

Nainen 1:
-Mutta mitkään hoivajoukot ei ole yhtään terveempi vaihtoehto. Ei kaikki naiset oo mitään emoja, eikä hoitaminen kuulu yksin naisille. Terveessä yhteiskunnassa heikommista huolehtiminen kuuluu jokaisen normaaliin elämänmenoon, niinku esimerkiksi monissa afrikkalaisissa kulttuureissa.

Sivari 3:
-Sitä paitsi, miksi sille kansanosalle, jolla muutenkin on enemmän yhteiskunnallisia rasitteita, pitäisi säilyttää vielä yksi lisää eli hoivapakko(!?)?

Nainen 1:
-Joo, kyllä uusien pikku veronmaksajien tuottamisessa on naisille yhteiskuntapalvelua tarpeeksi. Lapsettomien naisten edestä toiset tekee useampia muksuja.

Nainen 2:
-Mutta mihin ylipäänsä perustuu nämä erimuotoiset yhteiskuntavelvollisuudet? Johonkin muinaiseen yhteiskuntasopimusa-jatteluun?

Sivari 3:
-Kaikkihan ne perustuu maanpuolustusajatteluun, joka ei ole realistista. Armeija ei pysty Suomen turvallisuutta takaamaan totaalissa sodassa, jollainen seuraava sota olis.

Kaikki:
-ARMEIJAA ON LAKKAUTETTAVA KANSAN ETUJEN VASTAISENA!

Nainen 2:
-Ei tarvita mitään pakkojoukkoja. Ei väkisellä ympäröityä solidaarisuutta eikä yhteisvastuuta miehille eikä naisille.

Nainen 1:
-Koko arkisen elämäntavan pitäisi olla rauhantyötä. Hoivaa silloin kuin sitä tarvitaan, ympäristön ynnä väestön suojelua (tulipalot, kaasusuonnettomuudet ym.). Ainoa järjkevä joukkomuoto joka tulee mieleen on kehitysjoukot. Ja se ei ole enää maan vaan maailmanpuolustusta.

Epilogi
Kutistuvassa maailmassamme, jossa lähes jokaisen Suomen ongelman takaa hämmöttää globaali ongelma, puhe maanpuolustuksesta kuulostaa katteettomalta ja hölmöltä. Maanpuolustuksen käsite pitäisi haudata kokonaan ja luoda mahdollisia yhteiskuntapalvelun muotoja maailmanpuolustuksen kannalta.

Eira Aaltonen

Valheellinen turvallisuus

Liinamaan mietintö

Ekkeivät kaikki tämän päivän sivarit muista kuusi vuotta sitten julkaistua puolustusministeriön asettaman Keijo Liinamaan komitean mietintöä, selvitystä siviilipalvelusjärjestelyistä. Lakia säädettyä siihen ei viitattu. Mikseiköhän, vaikka lailla ja mietinnöllä on runsaasti asiallisia yhtäläisyyksiä: Kummassakin siviilipalveluksen sisältö on lähes sama, samoin palvelupaikat ja alkukoulutus niiltä osin kuin laissa siitä säädettiin.

On mietinnöllä ja lailla eroakin. Pihlajamäki kertoi, että lain tarkoitus on mm. turvata sp-miehen vakaumus. Liinamaan mielestä samansisältöisen palveluksen tarkoitus on: "Mikäli siviilipalvelusmieskoulutus loisi tehokkaan valmiuden kriisitilanteissa välttämättömiin tehtäviin, voitaisiin maanpuolustuksen eri toimialojen henkilöstötarpeet tyydyttää ohjaamalla mm. siviilipalvelusmiehiä tehtäviin, jotka muutoin sitoisivat aseelliseen palvelukseen koulutettua henkilöstöä." Voiko sitä selvemmin sanoa, että, jos kieltäytyt tappamasta, niin sinun täytyy kuitenkin avustaa siinä siihen halukkaita, tai että epäilyksiä "turvallisuuspolitiikkaan" ei sallita.

Pentti Soininen

HUIPPU KOKOUS OULUSSA 13.-15.6.86

Hyvä tekosyy: YK:n kansainvälinen rauhanvuosi.

Idea: Kutsutaan eri rauhan-, vaihtoehtoyms. liikkeissä tai liikkeiden liepeillä hillovia ihmisiä yhteen tapaamaan toisiinsa ja puhumaan kaikesta maan ja taivaan välillä. Ei tehdä julkilausmia eikä toimintaohjelmia, ei muodosteta rauhanrintamia. Kelaillaan.

Käytännön järjestelyt: Suomen Rauhanliitto, Sadankomitea.
Lisätietoja: Ilpo Hele'n p. 141 336 tai 6945 708.

Jokin aika sitten yhdysvaltalainen Suomessa toiminut diplomaatti totesi, että, vaikka Suomella onkin halua puolustautua kaikkia hyökkäyksiä vastaan, se ei siihen pysty. Suomen kyvystä puolustautua julkisuudessa on oltu hiljaa. Itse asiassa olen sitä mieltä, että

Suomen armeija selviytyisi todennäköisesti sille annetusta tehtävästä tavanomaisessa sodassa, jos paine sitä kohtaan ei olisi liian suuri.

Mutta kuka uskoo, että Suomi osallistuisi sellaiseen sotaan. Sota olisi välttämättä eurooppalainen, ja silloin on käytössä ydinaseet, kuten molempien suurvaltojen armeijoiden johdossa on todettu. Muistaen, kuinka lähellä ja kuinka monta kertaa suurvallat ja Englantikin ovat olleet ydinaseiden käytössä, on onavia uskoa, että Suomi osallistuisi tavanomaiseen sotaan, jollaisesta ei selviäisi siihen osallistumatonkaan eurooppalainen valtio.

Ydinaseiden aikana ei ole kovin oleellista, kuinka moni on saanut aseellisen koulutuksen, vaan oleellista on tuetko järjestelmää, joka syöttää valheellista väkisin lopulliseen tuhoon vievää turvallisuuskäsitettä, vai vaaditko muutosta. Tämän takia olen Heikki Nurminen kanssa eri mieltä siitä, voiko asevelvollisuuden suorittanut kuulua rauhanliikkeeseen (Sivari 4/85 s.9). Aseistakieltäytyminen on vain yksi tehokas tapa ilmaista muutosvaatimus. Se, että joku nuoruudessaan ei tätä mahdollisuutta ole käyttänyt hyväkseen, ei vähennä tällaisen henkilön mahdollisesti tällä hetkellä tekemän rauhantyön arvoa.

Pihlajamäen laki pyrkii pakottamaan jokaisen hyväksymään valheellisen turvallisuuskäsitteen. Suomessa on sananvapaus paitsi niille, jotka eivät ole suorittaneet asevelvollisuuttaan ja epäilevät virallista "turvallisuutta". Heidät tullaan piilottamaan vankiloihin.

Lyhyesti liittokokouksesta

Syysliittokokouksen piti sivariliitto Turussa marraskuun 9.-10. Positiivisinta kokouksessa oli into, jolla oltiin valmiita tekemään jotakin konkreettista. Lex Pihlajamäki ei ollut lyönyt kokouksen osanottajia apatiaan. Mutta tuhoa se ehkä oli tehnyt, koska paikalla oli kovin vähän ihmisiä.

Liiton koko jäsenistöllä on kaksi kokousta vuodessa, joista syyskokouksessa päätetään seuraavan vuoden toiminnasta, ja mihin toimintoihin suuret rahat kulutetaan, valitaan puolet liiton hallituksesta ja keskustellaan, mitä pitäisi tehdä.

Liitossa ollaan aika yksimielisiä siitä, että toimintaa täytyy laajentaa totaali-kieltäytymisen ja osittaiskieltäytymisen suuntaan. Onhan nytkin jo avustettu vankilaanmenijöitä (esim. lakimies), mutta tarvitaan konkreettisia toimia vankilassaolijoiden puolesta ja sinne menijöiden puolesta. Päätettiin tehdä pieni vihkonen aika pian, että ihmiset näkevät, minkälainen paikka vankila on.

RAUHANLIITON JULKILAUSUMASTA:

...Rauhanliitto haluaa myös kiinnittää huomiota siviilipalvelusmiesten koulutuksen järjestämiseen. Vuonna 1987 voimaantuleva sivarilakihan edellyttää koulutuksen järjestämistä. Rauhanliiton mielestä on ehdottomasti välttämätöntä, ettei koulutus ole ristiriidassa siviilipalvelusmiehen eettisen tai uskonnollisen vakaumuksen kanssa. Vain se takamalla voidaan siviilipalvelusta pitää myönteisenä suomalaiselle turvallisuuspolitiikalle.

JUTUT KUVAT MUU MATERIAALI JUTUT KUVAT
MUU MATERIAALI JUTUT KUVAT MUU MATERIAALI
LI JUTUT KUVAT MUU MATERIAALI JUTUT

Ensi vuonna julkaistaneen uusi Aseistakieltäytyjän käsikirja, ja siihen tulee kirjoitusta vankilasta, mutta jo sitä ennen tarvitaan tietoa.

Vaihdettiin nimiä ja osoitteita, jotta voidaan suoremmin reagoida ja viestittää, kun jotain tapahtuu jossakin.

Nimenmuutosta ehdotetaan keväthiittokokoukselle.

Liiton hallitukseen erovuoroisten tilalle valittiin Ilmari Leppihalme Oulusta, Juha Tuomikoski Jyväskylästä, Vexi Virtanen Vantaalta, Kimmo Hotulainen Lohjalta, Joakim Lybeck Helsingistä ja Esa Yritys Tampereelta.

Päätettiin tehdä lyhytfilmi aseistakieltäytyjästä, jota viedään vankilaan, ja Sivarin suurnumero keväällä.

Kokouksen jälkeen siirryttiin valtakunnalliseen maanpuolustusjuhlaan, jossa Valtasen Jakke puhui.

UR RESOLUTIONEN FRÅN FREDSFÖRBUNDET

...Fredsförbundet önskar också fäst uppmärksamhet vid utformningen av utbildningen för civiltjänstgörare enligt den nya lag som träder i kraft 1987. Vi betraktar det som ett oefftergivet krav att denna utbildning inte står i strid med civiltjänstgörarnas religiösa eller etiska övertygelse. Endast på detta sätt kan civiltjänstgöringen bli en positiv faktor i Finlands säkerhetspolitik.

Seuraavaan Sivariin materiaali 31.1.86 mennessä.

JUTUT KUVAT MUU MATERIAALI JUTUT KUVAT
MUU MATERIAALI JUTUT KUVAT MUU MATERIAALI
LI JUTUT KUVAT MUU MATERIAALI JUTUT

RADIO-OHJELMIA TEKEMÄÄN

Ainakin Helsingin alueella on mahdollista tehdä ohjelmia radioon. Paitsi Radio Cityyn ja Ylen kansalaisradioon, voi ohjelmia tehdä myös keskiviikkoisin tulevaan Radio Satakieleen. Lisää toimittajia tarvitaan runsaasti, ota yhteys liiton toimistoon.

Muulla kannattaa selvittää, onko mahdollista saada lähetyksia mahdollisista uudesta paikallisradiosta. Radio-toiminnan kulut eivät ole kovin suuret, kun ajattelee, kuinka monta ihmistä voi tavoittaa radion avulla.

UUSI RINTAMERKKI

Tilaa liitosta itsellesi uusi rintamerkki. Hinta on vain 7 mk.

NAISTEN RAUHANKALENTERI

Sen teemana on naisten oma-alotteinen järjestäytyminen väkivaltakoneistojakohtaan.

Sen on toimittanut Eva Isaksson.

Se maksaa 30mk+postikulut.

Sen voi tilata Sadankomiteasta p. 90-141 336.
Sähköttäjänkat@ 6

00520 Helsinki

ITSENÄISYYSPÄIVÄMIEKKARI

6.12.kokoontui muutamia ihmisiä Helsingissä Havis Amandan patsaalle, lähelle presidentin linnaa, pitämään pienen mielenosoituksen otsikolla Juhlat "linnassa". Haluttiin huomauttaa ihmisille, onko aihetta itsetyytyväisyydessä piehtarointiin, kun linnassa istuu kaksi poliittista vankia.

Juhlien päätteeksi alikersantti Markku Lonkila poltti sotilaspassin, ja kehotti muitakin tekemään niin. Paikalla oli tietenkin lehdistöä ja TV-1.

BULGARIA

57-vuotias Kostadin Angelov Kalmakov vietti aikoinaan 5 vuotta vankilassa aseistakieltäytyjänä. Hänet on nyt pistetty uudestaan vankilaan neljäksi vuodeksi valtionvastaisen propagandan vuoksi, hän nimittäin protestoi, kun

hänen poikansa Emil Kostadinov Kalmakov pistettiin vankilaan samasta syystä. Kostadia on tietojen mukaan kidutettu. Hän on poliittisessa vankilassa Stara Zagorassa keskellä Bulgariaa. Isä ja poika ovat uskovaisia.

Poika on kärsinyt rangaistustaan jo yhteensä 4v6kk, ja nyt hän on töissä tehtaassa. Ennen aseistakieltäytymistään hän pääsi opiskelemaan geologiaa, mikä oikeus häneltä sittemmin evättiin. On mahdollista, että hänet vangitaan uudestaan v. 86 maaliskuussa. Lähettäkää kirjeitä: Bulgaria Stara Zagora Zatvor (=vankila) Kostadin Angelov Kalmakov

Bulgaria Stara Zagora Zatvor
Natjalnik (=vankilan nokka, komentaja)

Korkeinman neuvoston presidentti Todor Zhivkov Narodnoto sabranie (parlamentti) Sofia Bulgaria

Peter Mladenov (ulkoministeri) Ministerstvo na vashnite raboti (ulkoministeriö) Sofia Bulgaria

Bulgarian suurlähetystö Itäinen Puistotie 10 00 Helsinki

PASIFISTINEN VAKAUMUS

Tilaa ja osta 25mk:lla liitosta uusi kirja.

Toimittajaksi.

TOIMITTAJAT TOIMITTAJAT TOIMITTAJAT

SIVARI-lehti kaipaa uutta porukkaa toimituskuntaan. Kaikki paikat lehtiyhtiön toimitusjohtajasta sisälähtettiin ovat auki. Ensi vuonna ilmestyy monen harmiksi n. kuusi SIVARIA, ja lehti tarvitsee kaikenlaisia ihmisiä: juttujen tekijöitä, valokuvaajia, kuvittajia, taittajia, juttujen ruinaajia joko toimituskunnan jäseniksi tai avustajiksi. Ilmoita halukkuutesi liittoon.

Lue Väänänen toimittama kirja. Saat sen halvalla, 25mk.

Toimittajaksi.

Toimittajaksi.

NAISTEN RAUHANKALENTERI 1986.

Kalenterin teemana on naisten omalotteinen järjestäytyminen väkivaltakoneistoja vastaan.

Kalenterin on toimittanut Eva Isaksson, ja sen hinta on 30mk+postikulut.

Tilaa Sadankomiteasta puh. 90-141 336.
Sähköttäjänkatu 6
00520 Helsinki

Jyväri

Jyväskylän jäsenjärjestöme on tehnyt taas muhkean lehden. Keijo Luoto Jyväskylästä kertoi, että he ajattelivat ylittävänsä SIVARIN vasta parin vuoden päästä sekä laadullisesti että määrällisesti, mutta tavoitetta (tapahtuman toteamista?) on ehkä aikaistettava.

Lehdessä jatkuu TOSI MIES -palsta, kerrotaan, mitä tylsistävä työ vaatii.

Eräänä osoituksena JYSSIn (siis sivari-seuran) toiminnan laadullisesta noususta on lehden mukaan se, että kaupunginavustus on tippunut: purevaa koiraa ei kannata ruokkia. JYVÄRI:n toimitus myös saa lukijakirjeitä, toisin kuin se lehti jota rapistelet kädessäsi. Lukija kirjoittaa muutamia kysymyksiä, vastaako lehden toimituskunnan "tunne" tosiasioita, ja saa vastaansa selittelyä, jaarituksia, asiaa.

Kansainvälinen aines on myös esillä: Costa Rica, Nicaragua. Sitten kerrotaan Lex Pihlajamäestä, nykyisin voimassaolevan lain synnyn historiaa v.69, ja pohditaan, miten Lex Pihlajamäkeä vastaan voi esimerkiksi toimia. Lehdessä on myös sarjakuvia, neuvoja lasten vanhemmille, ja runsaasti totaalkielletyymi-sestä. Haastatellaan erästä vankia vankilaoiosta, kerrotaan lyhyesti, mitä käytännössä tarkoittaa istua vankilassa, miten päivä kuluu.

Tilaa lehti os. JYSSI/co Juha Tuomikoski

TNT 9 C 803
40740 Jyväskylä 74
p.941-252 211-2496.

(PS. Haluat kai tietää, miten kuuluu "Runo Tenojoelta"?)

Svensk resumé

Civiltjänstgörarförbundet höll sitt höstmöte den 9-10.11 i Åbo. På mötet diskuterades förbundets kommande verksamhet, speciellt med tanke på den nya civiltjänstgöringslagen, som träder i kraft 1987.

Man var ense om att förbundet skall utvidga sin verksamhet mot totalvägran (vilket i själva verket redan skett). Bl.a. beslöt man att sammanställa ett informationshäfte för personer som är på väg in i fängelset. Nästa år utkommer även en ny vapenvägrarbok av vilken en förkortad svenskspråkig version kommer att göras. Ett namnbyte för förbundet torde bli aktuellt på nästa förbundsöte, våren -86.

På mötet godkändes verksamhetsplanen och budgeten för 1986, samt valdes hälften av styrelsen. Nya styrelsemedlemmar är: Ilmari Leppihalme (Uleåborg), Juha Tuomikoski (Jyväskylä), Vexi Virtanen (Vanda), Kimmo Hotulainen (Lojo), Joakim Lybeck (Helsingfors, återvald) och Esa Yritys (Tammerfors).

Den 27.11 - 1.12 hölls ett internationellt symposium med temat "Ungdomen och värnplikten" i Grankulla. Materialet från symposiet kommer att ges ut i bokform på engelska.

Före symposiet hölls ett internationellt vapenvägrarmöte, som samlade deltagare från Holland, Danmark, Belgien, Syd-Afrika, England, U.S.A., Grekland och Finland. På mötet diskuterades främst frågor om samarbete och bistånd. Nästa sommar hålls ett större möte i Grekland, dit man försöker få deltagare från så många länder som möjligt.

På självständighetsdagen hölls stora fester och parader runt om i landet. Civiltjänstgörarförbundet firade självständighetsdagen med ett litet demonstrationsmöte vid Havis Amandas staty i Helsingfors. Man ville på detta sätt fästa uppmärksamhet vid att samtidigt som man i presidentens slott stolt firar självständigheten, sitter två vapenvägrare, Jorma Vihavainen och Tapio Puhakka i fängelset under mindre festliga omständigheter, på grund av att de inte godkänns till civiltjänst. Tillställningen slutade med att undersergeant Markku Lonkila brände sitt soldatpass och uppmanade andra att göra lika. På plats var naturligtvis pressen och televisionen, men denna gång fick de till sin besvikelse inte se någon stjärtvisning trots rykten om att civarna kommer att visa sina bakar åt presidenten på självständighetsdagen. (Verkningarna av demonstrationen i januari tycks fortfarande sitta i.)

Armén har på senaste tiden allt mera rikta sina blickar på kvinnan. Med jämlikhet mellan könen som motivering vill man nu dra in även kvinnan i försvaret. Är man på väg att återinföra kottakärerna? Sora (adress: Telegrafistg. 6, 00520 Hfors), som ju sysslar med reservist vägrare, har även börjat samla anmälningar från kvinnor, där de meddelar att de inte står till arméns förfogande.

Civiltjänstgörarförbundet har ett ständigt behov av frivillig arbetskraft, så om du har tid och intresse kom med i vårt anti-militaristiska fredsarbete!

Gott nytt år,

Thomas Hackman

Syksyn kirjautuudet

PASIFISTINEN VAKAUMUS

Jouko Väinänen (toim.)

Pasifistisia tekstejä kahden ja puolen tuhannen vuoden ajalta, a.m. Thoreau'n Siviilivastarinnasta tekstin ensimmäinen täydellinen suomennos.

OVH 60,- jäsenhinta 25,-

NAISTEN RAUHANKALENTERI 1986

Eva Isaksson (toim.)

Jo perinteiseksi muodostunut Naisten rauhankalenteri sisältää koti- ja ulkomaisia tekstejä naisista ja naisille, artikkeleita sodasta ja rauhaa, ihmisen muuttamisesta ja maailman muuttamisesta. A5-kokoinen kalenteri, jossa runsaasti kuvitusta ja tilava kalenteriosa.

OVH 45,- jäsenhinta alust. 30,-

KIRJAT

- Rauhankirjoja este, makuton
- END? Euroopan ydinsota vai ydinaseriuus? (Toim. Mikael Bök ja Leevi Lehto) 10,-
- Kylläin sodan tuolla puolen, E.P. Thompsonin tekstejä (toim. Carl-Erik Skarp) 20,-
- Isänmaan ja ihmisen puolesta (Linnolan pamfletti) 10,-
- Rauha maan päällä — UNESCO:n antologia 40,-
- Gandhi — kirjoituksia (toim. Ella Salonen ja Jukka Vihtanen) 30,-
- Atomisota vai rauha — maailma Albert Einsteinin silmin (toim. Eva Isaksson) 20,-
- Sätely ja ydinsota (SIPRI) 30,-
- Viimeinen epidemia (toim. Ruth Adams ja Susan Cullen) 30,-
- Hiroshiman lapset 30,-
- Lapet ja sota (toim. Marianne Kahnert, David Pitt ja Ilkka Taipale) 40,-
- Rauhankirjoja (Vappu Taipale) 35,-
- Växa till fred (Vappu Taipale) 40,-
- Voi hyvin tyttö pieni (Javén-Johansson) 30,-
- Lev väl flickbarn (Javén-Johansson) 35,-
- Mitä voimme tehdä — mielitellit rauhankasvatuksesta 15,-
- Mitä voimme tehdä — samunavauksia 15,-
- Morgonsamlingar för fred 30,-
- Suomen asevient. Rauhankalenterin työryhmäraportti 30,-
- Asekauppa ja kehitys (toim. Unto Vesa) 20,-
- Rauhankalenteri I (toim. Merja Hurri) 50,-
- Rauhankalenteri II (toim. Merja Hurri) 50,-
- Rauhankalenteri I ja II 75,-

ASEIDENRIISUNTAVIIKKOT

- Vihkot n:o 1-24 yht. 100,-
- n:o 22 Maailman sosiaali- ja sotilasmenot 20,-
- n:o 23 Hiljaisuus kertovat 20,-
- n:o 24 Unilateralismi (Vilho Huhto) 15,-

UUTUDET

- Rauhankalenterit (Eva Isaksson) 30,-
- Sota evaruudessa (Eva Isaksson) 30,-
- Uskonnonvapaus ja asevaltaisuus (Jukka Hautavirta) 15,-
- UNICEF: Maailman lasten tila (Lääkärien sosiaalinen vastuu ry.) 20,-
- Teitä rauhaan — Luottamusryhmän esittely ja tekstejä (Juditava ihmiskunta) 20,-
- Siviilipalvelus ja perusoikeudet (Martti Schelin) 30,-
- 100 kysymystä rauhaa (Göran von Bonsdorff) 30,-
- 100 frågor om fred (Göran von Bonsdorff) 35,-
- Äland — Självstyrt demokratiskt område 15,-

PENTAMERKIT

- Rauhamerkki, neula (lähimitta 14 mm) 7,-
- Rauhamerkki, nappi (lähimitta 25 mm) 3,-
- Aseeton maailma — Suomi voi elottaa nappi, lähimitta 37 mm 3,-
- Katkasta kiviäri hekkalinnityä 7,-
- Suomi rauhan edelläkävijäksi 5,-
- Rauhansana nappi 5,-

JULISTEET

- Tuulen viemää - juliste, koko 80 x 42 cm 15,-
- "Mies tappaa — nainen synnyttää" neuvortulata, koko 70 x 95 cm 15,-
- Ratsupolissa - juliste, 10,-

Tilaukset osoitteella:
Suomen Rauhankalenteri
Sähköposti/ankatu 6
00520 Helsinki 52
p. 00-142915

- Pikkuisen epäoat. Isäpääni, 10,-
- Ronnilla pyyhkiä hyvin, 10,-
- Cova Cola, 10,-

POSTIKORTIT

- Peace on earth, 1-osainen 2,-
- " " " " 2-osainen 3,-
- Hiroshiman kirakka-kortti
- 1-osainen 2,-
- 2-osainen 3,-
- Maapallo (sitaisiin kääritty maapallo) Lääkärien sosiaalinen vastuujärjestön kortti
- 2-osainen 3,-
- Children and war
- Henrik Tikkanen piirros 2,-
- Sadankomitean postikorttisarja 5 kpl 10,-
- Kortit erikseen:
 - Rauhankirjoja 2,-
 - Tilaisuus 2,-
 - Itänsäpöly 2,-
 - Suomen lippu (rauhamerkki keskellä) 2,-
 - Itänsä kiinni, koko 15 x 21mm 4,-
- Suomen Rauhankalenterin postikorttisarja (6 kuvaa Rauhankalenterin toiminnoista) 5,-

MUUTA

- Kirjensuunnitelmät (erikseen 50 merkkiä) 5,-
- Siviilipalvelus 1,-
- Helsinkiin Sadankomitean tarra, 5 erll. 1,-
- Ronnelli, Cova Cola, Suomi kart. kkv. 1,-

Lähetyskeskus toimittaa postilaatikoille, tilauksissa laompi erit myyntiin on laikutus jälkikäteen.

Tilaukseen yllä merkityt tuotteet.

Nimi

Osoite

SIVIILIPALVELUSMIESLIITON ALUEYHDISTYKSET JA YHTEYSHENKILÖT CIVILTJÄNSTÖRÄRFÖRBUNDETS LOKALAVDELNINGAR OCH KONTAKTBÄN

ESPOO: Björn Hemming, Teekkarisivarit, Aleksis Kivenkatu 38 B 113, 00510 Helsinki, puh. 90-7535308 (k).

HEINOLA: Henrik Hausen, PPA 1, Paistjärven koulu, 18300 Heinola kk, puh. 910-81710.

HELSINKI: Kari Juvonen, Helsingin Siviilipalvelusseura, Sepetlahdentie 10 A, 02250 Espoo, puh. 90-8035708.

HÄMEENLINNA: Harri Laine, Käänteeno 10, 15130 Hämeenlinna, puh. 917-63616 (k), 917-202331 (t).

IISALMI: Taisto Immonen, 74160 Koljonvirta, puh. 977-49165.

JOENSUU: Osmo Karttunen, POKSI, 80850 Paihola, puh. 973-731537 (k), puh. 973-84351/282 (t).

JYVÄSKYLÄ: Juha Tuomikoski, JYSSI, TNT 9 C 803, 40740 Jyväskylä, puh. 941-252211 (k).

KAJAANI: Matti Karjalainen, KAKS N 98, 87140 Kajaani, puh. 986-25611/391 (k).

KEMI-TORNIO: Jarmo Viitanen, Toivolantie 2, 95410 Kiviranta, puh. 980-40761 /osasto I.

KOTKA: Heikki Pennanen, Metsämiehentie 13, 48400 Kotka, 48400 Kotka.

KUOPIO: Pekka Blomster, Savon Sivarit, Juontotie 3 G 42, 70150 Kuopio.

LAHTI: Hendry Hakola, Eteläinen Liipolankatu 1 B 61, 15500 Lahti, puh. 918-515265 (k).

LOHJA: Kimmo Hotulainen, Peter Forströmintie 1, 08700 Virkkala, puh. 912-43397.

MIKKELI: Petri Puhakka, Porrassalmenkatu 34 A 5, 50100 Mikkeli, puh. 955-14191/128 (t).

OULU: Juha Alakulppi, Kajaanintie 43 A 4 as. 13, 90210 Oulu.

PIETARSAARI: Sture Sunabacka, Pietarinpuistikko 5 B, 68600 Pietarsaari, puh. 967-16201.

PORVOO: Petteri Saario, 07280 Ilola, puh. 915-26791 (k), 915-149724 (t).

RAAHE: Jussi Sipola, 92220 Piehinki, puh. 982-28510.

ROVANIEMI: Ari Hamanen, Kolpeneentie 19 B 13, 96440 Rovaniemi, puh. 960-61713 klo 15 saakka (t).

SATAKUNTA: Vesa Penttilä, Harjevallan sairaala, Asuntola, Siviilipalvelusmiehet, 29200 Harjavalta, puh. 939-742600/256 (k).

SAVONLINNA: Paavo Putus, Kuninkaankartanontie 4 B 3, 57100 Savonlinna, puh. 957-13006 (k).

TAMPERE: Markku Juusola, Nekalantie 18, 33100 Tampere, puh. 931-120597.

TURKU: Tapani Ranta, Kellonsoittajankatu 3-7 E 118, 20500 Turku, puh. 921-27540 (k); päivystys keskiviikkoisin klo 17 - 20 Ystävyys talolla, Eskelinkatu 3, 3. krs. puh. 921-332493.

VAASA: Heikki Jokinen, PL 128, 65101 Vaasa, puh. 961- 234549 (t).

VANTAA: Vexi Virtanen, Pakkalantie 26, 01530 Vantaa, puh. 90-8701107 (k).

VARKAUS: Vesa Räsänen, Kauppakatu 11 B 21, 78200 Varkaus, puh. 972-22003.

Ellei vastaanottajaa
tavoiteta, palauttakaa
Siviilipalvelusmies-
liittoon, Sähköttäjän-
katu 6, 00520 Helsinki.

TAO-TE-CHING
MOTSE
DHAMMAPADA
VUORISAARNA
TERTULLIANUS
MAXIMILIANUS
WILLIAM PENN
IMMANUEL KANT
HENRY DAVID THOREAU
LEO TOLSTOI
MOHANDAS GANDHI
RICHARD GREGG
BERTRAND RUSSELL
MARTIN LUTHER KING JR.
DANILO DOLCI
KURT VONNEGUT JR.

Jouko Väänänen (toim.) PASIFISTINEN VAKAUMUS

PASIFISTINEN
VAKAUMUS
PASIFISTINEN
VAKAUMUS

toim. Jouko Väänänen

PASIFISTINEN
VAKAUMUS

Julkaisija Siviilipalvelusmiesliitto ry.
Kansli Pava Kallio
ISBN 951-99682-1-1

248 sivua, hinta 25,-. Tilaukset Sivariliitto p. 140 427